18. (כתב יד) סדר תפלות מנהג קורפו. כולל סדר שחרית של שבת וראש חודש. — מוסף לשבת וראש חודש. — סדר שבת וחנוכה. — סדר לשבת שקלים, זכור ופרה. — לשבת החודש ושבת הגדול. — בסופו פיוט נאה לר׳ משה ב״מ ויואנטי מתחיל: „משיח יבא ויגאלנו...״ ובראשו בכתב מאוחר שיר חדש ר״ת מנחם בכ״ר נתן עזרי[1])

קלף בתבנית 16׳.

שיר קדש ר״ת מנחם בכר נתן עזר יצ״ו

מרום צור שמך ברכתי ורוב טובך זכרתי

עת מערש הרי קמתי ותרפא נפשי ובשרי:

נא אלי רצה מנחתי במקום זבח ועולתי

לך הקרבתי שירתי רינה ותודה וזמרי:

חסדך עלי גברת טובך אלי הגדלת

נפשי ממות הצלת כי אתה ישעי ואורי:

מה יקרת ט״ קדושי כבודי ומרים ראשי

עזר שלח ציר משושי לבשר טוב בנין עירי:

סדר שחרית של שבת וראש חדש

בשחרית אומרים הבקשות והזמירות והמזמורים כסדר שבתות ומוסיפין מזמור של ראש חדש וקודם נשמת עומד ש"ץ ואומר יה הרצון

שִׁירוּ לְאֵל נְבוֹנַי ״ שִׁירֵי רְנָנַי ״ שַׁבָּת וְראשׁ חֹדֶשׁ ״ יוֹם זֶה לַייָ: שירו

יְקַר שְׁמוֹ הוֹדִיעוּ ״ לַכֹּל וְהַשְׁמִיעוּ ״ זַמְּרוּ הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ ייָ: שירו לאל

עֹז לוֹ בְּמִקְדָּשׁוֹ ״ תְּנוּ חוּשׁוּ לְדוֹרְשׁוֹ ״ הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ ״ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי ייָ: שירו לאל נבוני

קְדוֹשִׁים שִׁמְךָ יְהוֹדוּ ״ וַחֲסִידֶיךָ יְגִידוּ ״ אַף יְהַלְלוּ וְיוֹדוּ ״ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ ייָ: שירו לאל נבוני

בָּאתִי וְקִדַּשְׁתִּי ״ שִׁמְךָ וְשִׁירִים שַׁרְתִּי

ואלה

וְאֵלֶּה הִגַּשְׁתִּי בִּכּוּרִים לַיְיָ: שירו לאל גבוה
ואחר נשמת קדיש ברכו אומר זה היוצר

יוצר לשבת וראש חדש

מַה מָּתְקוּ טַעֲמֵי שַׁבָּת ׳ וּמַה חָלְקוּ נוֹעֲמֵי
חֹדֶשׁ ׳ אָמַר שַׁבָּת לִמְנוּחָה:
רָמָה גְבִיעִי ׳ כִּי הִנֵּה אֵל מְנוּחָה שַׁעֲשׁוּעַי ׳
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי:
נִשְׁלַם בִּי עוֹלָם וּמַתְכּוּנְתּוֹ ׳ וּמַלְאָכִים א
אָמְרוּ זֶה יוֹם קֹדֶשׁ הָאֵל לְתִפְאַרְתּוֹ ׳
כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ:
יָדְעוּ לְהוֹלְכֵי דֶרֶךְ נְכוֹחָה ׳ וַיִּקְרָאֻהוּ שַׁבָּת
לִמְנוּחָה ׳ וְנִסְפּוּ עֲנָוִים בַּיְיָ שִׂמְחָה:
שִׂמְחָה לְחַי וְלַמֵּת בְּעֶרְכּוֹ ׳ כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים
חִבּוּט הַקֶּבֶר יַעֲצִיבוּ ׳ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שַׁבָּת לֹא יִהְיֶה בּוֹ:

וַיַעַן הַחֹדֶשׁ וַיֹאמֶר לְשַׁבָּת׳ יָדוּעַ תֵּדַע
שַׁבָּת כְּבוּדִי׳ כִּי בִּי הַלְּבָנָה
מִתְחַדֶּשֶׁת וְיֵשׁ לְאֵל יָדִי׳ הִנֵּה בַשָּׁמַיִם
עֵדִי:
וְאֵיכָה תַּרְבֶּה עָלַי נְאוּמִים׳ וַאֲנִי שְׁלֹשֶׁת
יָמִים מִמֵּךְ קְדוּמִים׳ כַּבִּיר מֵאָבִיךְ
יָמִים:
שָׂמַנִי אֱלֹהִים לְהָעִיד וּלְהַחְתִּים׳ וַיְגַלֶּה
סוֹדִי וְאוֹרִי לֹא הֶחְתִּים׳ לַחֲכָמִים יוֹדְעֵי
הָעִתִּים:
עִתִּים וּתְקוּפוֹת בִּי וּזְמַנִּים׳ וְסַהַר וְחַמָּה עָלַי
נְכוֹנִים׳ לְאוֹתוֹת וּלְיָמִים וְשָׁנִים:
וַתַּעַן הַשַּׁבָּת וַתֹּאמַר לַחֹדֶשׁ׳ פְּאֵר
חַבְשׁוּלֵי יַלְדֵי יֶעְתַּק׳ וּלְשַׁלֵּשׁ
סְעוּדוֹת הִרְתִּיקוּנִי רַתֵּק׳ וְהַחוּט הַמְשֻׁלָּשׁ
לֹא בִמְהֵרָה יִנָּתֵק:

בזכותי

בזכותי ניצל אדם הראשון מלבת׳ בפותחו
פי ואמר בחבת׳ מזמור שיר ליום
השבת:
ראה טרף כפך לילדי איום׳ וכי נחו ו
ונמצאו פדיום׳ והיה משנה על
אשר ילקטו יום יום:
ויען החדש ויאמר לשבת׳ ידידים
בצאתם ממצרים נפושים׳ עלי
הוזהרו אנשים ונשים׳ החדש הזה לכם
ראש חדשים:
עלי מברכים ילדי מוסר׳ ומתחלת
ברייתי סודי להם נמסר׳ והיה לכם
למשמרת עד ארבעה עשר:
קדוש הקדימנו ושמנו לראש שורה׳
וצדיק הראשון בי מצא עזרה׳
חדש ושבת קרא מקרא:

ותען

וַתַּעַן הַשַּׁבָּת וַתֹּאמַר לַחֹדֶשׁ ״ בִּשְׁלֹשָׁה
עוֹלָמוֹת אֱלֹהִים בֵּרְכָנִי ״ לַתּוֹרָה
וְלַמּוֹעֲדִים וּלְמִקְרָאֵי קֹדֶשׁ הִקְדִּימָנִי ״
זוֹבֵחַ תּוֹדָה יְכַבְּדָנְנִי :
זְכוֹר נָא פֶּן תְּהִי שׁוֹכֵחַ ״ שַׁעַר סָגוּר וֵאלֹהִים
עָלַי שָׂמֵחַ ״ וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת יִפָּתֵחַ :
קוֹנָנִים נַעֲשׂוּ שׁוּתָּפִים לְבוֹרְאָם ״ בִּכְבוֹדוֹ
וּבְצֵל יָדוֹ הֶחְבִּיאָם ״ וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם
וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם :
וַיַּעַן הַחֹדֶשׁ וַיֹּאמַר לַשַּׁבָּת ״ לֶעָתִיד
יִבְרָא אֱלֹהִים לְאוֹם נְטוּשָׁה ״ אֲשֶׁר
הִיא כְּפֶרַח צוּרֵר יְקוּשָׁה ״ שָׁמַיִם חֲדָשִׁים
וְהָאָרֶץ חֲדָשָׁה :
עֲדָרָיו יְקַבֵּץ לְבֵית תִּפְאַרְתּוֹ ״ וְשָׁמָּה יִהְיוּ
הוֹדוֹ וּמֶמְשַׁלְתּוֹ ״ מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ
וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ :

ירונו

ירנו וישמחו ויפרחו בלי פחד ״ בשוב
שבותם ויכונו יחד ״ טובים השנים מן
האחד:
מה מתקו אמרי פי והגיוני ״ בהתיצבי היום
נגד המוני ״ עד הנה עזרנו יי׳:

אופן לשבת וראש חדש

אהלל לאל כלה מעשהו ״ בששת
ימים ובשביעי נח ויברכהו ״
על כן ברך יי׳ את יום השבת ויקדשהו:
הורו בראש ירח להקדישו ״ ושפה תמור
פרים לשמשו ״ זאת עולת חדש ב
בחדשו:
גוי קדושים ועם רבת ״ דרשו אל באהבה ״
וחיבת ״ ראו כי יי׳ נתן לכם את יום
השבת:

זכור ליום מכובד וכבדתו" חדש ושבת
יבא כל בשר להשתחותו" מדי חדש
בחדשו ומדי שבת בשבתו:
משבת אל שבת תהי מנוחתכם נא
ספרו לחדשיכם" וביום שמחתכם
ובמועדיכם ובראשי חדשכם:
כבד את יום השבת להפנג" לשמוח
בראש חדש ולהתענג" וקראת לשבת
עונג
לאל נערץ בסוד קדושים" ממליכים
ומעריצים ומקדישים" בשבתות
ובחדשים:

זולת לשבת וראש חדש

אמת אומנתי לעמוסים" ברית
אותי אל השים" נם קרבני
שני

שבת וראש חדש

קָרְבְּנֵי שְׁנֵי כְבָשִׂים אֲמַר שַׁבָּת לַחֹדֶשׁ:

דָּרַשְׁנִי יוֹצֵר הָרִים הֱכִינַנִי לְמַחְדֵּשׁ
בִּמְאוֹרִים וְשֵׁת קָרְבְּנֵי שְׁנֵי פָרִים
אֲמַר חֹדֶשׁ לְשַׁבָּת:

זְבָדַנִי שׁוֹכֵן סְפוּנָה חֲקָקַנִי יוֹם מְנוּחָה
טְהוֹרִים בִּי לְהַנִיחָה אֲמַר שַׁבָּת לַחֹדֶשׁ:

יוֹפִי לְבָנָה אַזְרִיחָה כְּלוּלָה בִי כָל שִׂמְחָה
לְאֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה אֲמַר חֹדֶשׁ לַשַּׁבָּת:

מְנַת מִקְרָא קֹדֶשׁ נַחֲלַת אַנְשֵׁי קֹדֶשׁ
שַׁמַנִי אֵל נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ אֲמַר שַׁבָּת
לַחֹדֶשׁ:

עֲטֶרֶת הוֹד לְהִתְחַדֵּשׁ פְּאֵר וְהָדָר
לְהִתְקַדֵּשׁ צוּרַת הַסַּהַר אֲחַדֵּשׁ
אֲמַר חֹדֶשׁ לַשַּׁבָּת:

קוֹשְׁטְ שְׁנֵיהֶם לָנוּחַ ראש חֹדֶשׁ וּמָנוֹחַ
שַׁי לְהַקְרִיב נִיחוֹחַ בְּיוֹם שַׁבָּת וְחוֹדֶשׁ:

תיסד

תיסד ארמון המקודש · בראש חדש
המחודש · יצ כוננו ידיך מקדש ·
ושם נשיר לך שיר חדש:

ואומר ברכו ויוצר אור ומתפללין ומוסיף אלהינו ו
ואח״כ קורין את ההלל בדלוג וקדיש תתקבל ·
ומוציאין שני ס״ת בראשון קורין ז׳ גברי בפרשת ה
השבוע וקדיש ואח״כ בשנית השיבנו והמפטיר קורא
בפרשת פנחס וביום השבת והמפטיר כה אמר ה׳ השמים
כסאי עד סוף הנבואה ואם ר״ח גם ביום ראשון יאמר
ג׳ פסוקים מהפטרת מחר חדש וגו׳ ואומר אשרי
ואח״כ מתפללין את המוסף ואומר אבות וגבורות עד
ואתה קדוש וכו׳

מוסף לשבת וראש חדש

אתה יצרת עולמך מקדם כלית
מלאכתך ביום השביעי בחרת
בנו

בנו מכל האומות ורצית בנו מכל הלשונות
וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו
לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו
קראת ותתן לנו יי אלהינו באהבה
שבתות למנוחה וראשי חדשים לכפרה
ולפי שחטאנו לפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו חרבה עירנו ושמם מקדשנו וגלה
יקרנו וניטל כבוד מבית חיינו ואין אנו
יכולין להקריב לפניך קרבן ולא כהן
שיכפר בעדינו: יהי רצון מלפניך יי אלהינו
ואלהי אבותינו שתעלנו בשמחה לארצנו
ותטענו בגבולנו ושם נעשה לפניך את
קרבנות חובותינו תמידין כסדרן ומוספין
כהלכתן את מוספי יום השבת הזה ויום
ראש החדש הזה נעשה ונקריב לפניך
באהבה כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו
בתורתך

בְּתוֹרָתָךְ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדָּךְ כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיְיָ פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִים: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ וְשָׂעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְמִידִין כְּהִלְכָתָן:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה לְפַרְנָסָה וּלְכַלְכָּלָה לִמְחִילַת

חטא ולסליחת עון ויהי החדש הזה סוף ו
וקץ לכל צרותינו תחלה וראש לפדיון נ
נפשנו כי בעמך ישראל מכל האומות בחרת
וחקי ראשי חדשים להם קבעת:

ישמחו במלכותך שמרי שבת ו
וקראי עונג עם מקדשי ש
שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך ו
ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים
אותו קראת:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא ב
במנוחתינו קדשנו במצותיך
שים חלקנו בתורתך שבענו מטובך
שמח נפשנו בישועתך וטהר את לבנו
לעבדך באמת והנחילנו יי אלהינו ב
באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בו
כל ישראל מקדשי שמך ברוך אתה
יי

יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים:

ואומר רצה ומודים וקדיש תתקבל ואין כאלהינו ו
ועלינו לשבח וכו׳ ובמנחה אין אומרים צדקתך

סדר שבת וחנוכה

בשבת וחנוכה מדליקין קודם נר חנוכה ואח״כ נר
של שבת ומהללין כשאר שבתות ואומר שיר חנוכת
והודו לה׳ כי טוב כ״לה נראה בנר להם ואומר כל השאר
כנהוג ומוסיף על הנסים

בשחרית מתחילים כשאר שבתות ומוסיף ב
בזמ׳ ר׳ מזמור שיר חנוכת וקודם נשמת יאמר

רשות לנשמת

כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל מַעֲשֵׂי יָה״ הַלְלוּ
הַלְלוּיָה: כל הנשמה

שׁוֹכֵן שָׁמַיִם עַד מָה ״ יוֹשֶׁבֶת בְּגָלוּת רוֹמָה״
יי״ל

יַל יָדְךָ רָמָה עֲנֵנוּ יָהּ״ הַלְלוּ הַלְלוּיָהּ: כל
מָשְׁלוּ בָנוּ אֲחֵרִים ״ מוֹאָב וְיָוָן וְהַגְרִים״
עוּרָה וּשְׁבוֹר רְשָׁעִים וְאוֹדֶה יָהּ׳ הַלְלוּ
הַלְלוּיָהּ: כל הנשמה

בִּימֵי מַתִּתְיָה׳ בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן יָהּ׳
(דרשעה)
בְּמַלְכוּת יָוָן עָשָׂה כְלָיָה׳ הַלְלוּ הַלְלוּיָהּ:
כל הנשמה תהלל

אֲשֶׁר עָמַד לְשַׁכְּחָם ״ חֹדֶשׁ וְשַׁבָּת ו
וּבְרִית אַבְרָהָם׳ וּלְקַדּוּשׁ יִשְׂרָאֵל קִיְּימוּם
בְּחִירֶיהָ״ הַלְלוּ הַלְלוּיָהּ כל הנשמה
וְחָשַׁב לְהַעֲבִירָם ״ מֵחוּקֵּי אֵל רָם״ וְרַב
רִיבָם עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ ״הַלְלוּ הַלְלוּיָהּ:
כל הנשמה תהלל

עַל אֵלֶּה הַתְּשׁוּעוֹת ״ נִסִּים וְנִפְלָאוֹת׳
נוֹדֶה לְשִׁמְךָ שׁוֹכֵן עֲלִיָּה׳ הַלְלוּ הַלְלוּיָהּ:
כל הנשמה תהלל

עשה

עָשֵׂה לְטוֹבָה אוֹת ״ וְהַרְאֵנוּ נִפְלָאוֹת ״
אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת ״ עֲנֵנוּ יָהּ: הללו הללויה
וּשְׁלַח לָנוּ אֶת אֵלִיָּה ״ לְבַשֵּׂר הַגְּאוּלָּה ״
וְהַעֲלֵנוּ בְשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ יָהּ: הללו הללויה
וְנַקְרִיב קָרְבַּן תּוֹדָה ״ בְּבֵיתְךָ בִּמְהֵרָה ״
וּנְשׁוֹרֵר בִּתְרוּעָה לְפָנֶיךָ יָה הַלְלוּ הַלְלוּיָהּ:
הֲשִׁיבֵנוּ וְנָשׁוּבָה ״ לְצִיּוֹן הָעֲלוּבָה ״ הַהוֹוֶה
והוא יִהְיֶה וְהוּא הָיָה: הללו הללויה
ואומר נשמת וקודם ברכו אומר זה היוצר

יוצר לשבת וחנוכה

אָיוֹם מִבְּרֵאשִׁית ״ כִּילֵּל מַעֲשֵׂה ב
בְּרֵאשִׁית ״ עוֹלָמוֹ לְהַשִׁית:
בְּשִׁשָּׁה יָמִים ״ כִּילֵּל עוֹלָמִים ״ וְנָח
בַּיּוֹם מִיָּמִים:
גָּמַר שְׁלוֹמוֹ בְעֵרֶץ ״ וְהֶעֱמִידוֹ בְלִי פֶרֶץ ״
ויכולו •

וַיְכוּלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ:
חֲנוּכָה רִאשׁוֹנָה · הִיא לְשׁוֹשַׁנָּה שְׁבִיעִית
יְמַהֵר לְמַשְׁעֶנָה קָדוֹשׁ:
רְגָלִים הִסִּיעַ מִצּוֹעַן · וְעַל נְשָׁרִים טָעַן
הֱיוֹת לָמוֹ לְמִשְׁעָן:
הוֹרָם עֲשׂוֹת מִשְׁכָּן · מְקוֹם דוֹר שָׁכֵן ·
וּכְרוּבִים בּוֹ שִׁיכֵּן:
וּכִמְהִיר בִּמְלַאכְתּוֹ מִמֹּשֶׁה · וְהֶעֱבִירוֹ בְּלִי
מִקְשֶׁה · וַיְהִי בְּיוֹם כַּלּוֹת מֹשֶׁה:
חֲנוּכָּה שְׁנִיָּה · הִיא מְנוּיָה · שְׁבִיעִית יְמַהֵר
לַעֲנִיָּה קָדוֹשׁ:
זַךְ מְנַגֵּן בְּיָד · וְגַדַּל מִיָּד אֶל יָד · וְנִיתַּן לוֹ
שֵׁם וְיָד:
חִיזֵּק בִּמְלַאכְתּוֹ · וּבֵן מִדַּעְתּוֹ · לִבְנוֹת
לוֹ בַּיִת לְמַלְכוּתוֹ:
טִיכֵּס יְסוֹדֵי הַבַּיִת · וְהֵכִין שִׁירָה לַבַּיִת ·
מִזְמוֹר ·

מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת:
חֲנוּכָּה שְׁלִישִׁית׳ נָזַר לְהַשִּׁית׳ שְׁבִיעִית
תְּמַהֵר וְתַשִׁית קָדוֹשׁ:
יְדִידְיָה יֵשֵׁב עַל כִּסֵּא׳ בִּרְצוֹן אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה׳
וּלְכֹל רֹאשׁ מִתְנַשֵּׂא:
כִּלְלוֹ וְהִשְׁלִימוֹ׳ וְחַק בְּסֵפֶר שְׁלוֹמוֹ׳
וַיְהִי כְּכַלּוֹת שְׁלֹמֹה:
לִמְרוֹמִים עַל כָּל בְּרָכָה׳ וְהֵכִין בֵּית מַעֲרָכָה
וַתִּשְׁלַם כָּל הַמְּלָאכָה:
חֲנוּכָּה רְבִיעִית׳ הִיא לְצֹאן מַרְעִית׳
תּוֹפִיעַ לְמַהֵר רְבִיעִית קָדוֹשׁ:
מַצְלִיחִין וּבְנַיִין׳ חָנוּן עַנְיִין׳ וְדָתֵיהוֹן
שַׁנְיִין:
נְבוּאַת חַגַּי הָיְתָה׳ רָצוֹן צוּר נִהְיָתָה׳
לְשַׁכְלֵל מְדִינְתָּא:
סְפַר דָּתוֹ וּקְהָלוֹ עָלוֹ׳ וּמִטַּעַם אֱלָהֵי ׳
יִשְׂרָאֵל

ישראל כללו ובנו ושכללו:
חנוכה חמישית היא״ בחשבון שלישיתן
אחת היא״ שביעית לנו תהי קדוש:
עמדו על נפשם חשמונים״ ממלכת
כהנים״ להנצל מיד יונים:
פוזרו מהם המונים״ וצלחו מניצי שמנים
זרע האיתנים:
צררום ורדפום מעכו״ ועד נמרים לדכו״
להרחיקם מגבול דרכו:
חנוכה ששית זאת״ היתה למה זאת״ שביעית
תמהר לחזות קדוש:
קומם בית בחירתך״ מקום שכינתך״
וכונן הר נחלתך:
רעה בשבטך עמך״ שדי הקם נואמך
ויהי עלימו נועמך:
שמם שמת בשמך״ העמוסים ממך״
והנשואים.

וְהַנְשׂוּאִים בְּמַרְחַמָּךְ:
תָּמִיד מְיַחֲדִים שִׁמְךָ׳ וּמַעֲרִיצִים לְשִׁמְךָ׳
וּמְשַׁלְּשִׁים קְדוּשָּׁה לְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ:

זולת לשבת וחנוכה

אֶזְכּוֹר מַעַלְלֵי יָהּ׳ וְאֶתֵּן לוֹ הוֹדָיָה׳
מִמַּעֲשֶׂה שֶׁהָיָה׳ בִּימֵי מַתִּתְיָה:
בִּהְיוֹתִי בִזְוִיָּה׳ שְׁבוּיָה וּדְחוּיָה׳ וּמִתּוֹךְ
דָּאָב וּרְוִיָּה׳ הוֹצִיא לָרְוָיָה:
גָּבַר וְעָלָה׳ אֲלֶכְּסַנְדְּרוֹס מוֹקְדוֹן בִּגְדוּלָּה׳
בְּמַלְכוּת יָוָן בִּתְחִלָּה׳ הִיא הַקֶּרֶן הַגְּדוֹלָה:
דִּימָה לְעֹשֶׁר בַּאֲפֵלָה׳ וּכְלוֹא הָיָה לוֹ בֵּן
לְהַנְחִילָה׳ חִילֵּק מַלְכוּתוֹ וּמֶמְשָׁלָה
לְאַרְבַּעַת בְּנֵי עַוְלָה:
הֵם הָיוּ לְסַנְוֵלָה׳ קוֹץ וְדַרְדַּר וְחַרְוּלָה׳
וְגָזְרוּ בְּחֵימָה וְכַלָּה׳ תּוֹרַת מֹשֶׁה לְגַעֲלָה:
וְהַנִּיּוֹן

וְהִגָּיוֹן דַּת לְבַטְּלָה ׳ וְשַׁבְּתוֹת לְחַלְּלָה ׳
וְעִם נֵרוֹת לְקַלְקְלָה ׳ וּבָנִים שֶׁלֹּא לְמוֹהֲלָה:
זוֹהֲמַת חֲזִיר וּנְבֵלָה ׳ בְּכֹחַ אוֹתָם לְהַאֲכִילָהּ ׳
בְּרִיחֵי בָתִּים לְנוֹטְלָה ׳ וְאִם לֹא אוֹתָם
לְקַטְּלָה:
חֵרוּת בְּקַרְנֵי שְׁוָרִים תַּקָּלָה ׳ בְּאֵל בִּלְתִּי
הֱיוֹת לָמוֹ נַחֲלָה ׳ וְעָמְדוּ יִשְׂרָאֵל בַּבֶּהָלָה ׳
וּמָכְרוּ מִשּׁוֹר וְעַד עֶגְלָה:
טוּמְאַת בְּעִילָה בִּבְתוּלָה ׳ גָּזְרוּ עַל כָּל כַּלָּה
כְּשֶׁתִּנָּשֵׂא לְבַעְלָהּ ׳ תִּבָּעֵל לְהֶגְמוֹן תְּחִלָּה:
יָעֲצוּ חַכְמֵי גּוֹרֶן עֲגוּלָּה ׳ לְהַטְחִין בְּמַגְרֵפוֹת
אֲכִילָה ׳ רֶמֶז שִׁבְעָה בִּרְכוֹת הַלּוּלָה ׳
וְנַעֲשָׂה נֵס וְאַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִפְסְלָה:
כְּמוֹ כֵן עָשׂוּ בְּחָכְמָה ׳ לְהַסְמִין בַּנֵּרוֹת ׳
בָּתֵּי אֲיוּמָה ׳ מִצְוַת מִילָה לְקַיְּמָה ׳
כְּצִוּוּי תּוֹרָה תְּמִימָה:

להץ יונה תמימה ״ כשר שוכן רומה ׳
לבש בגדי נקמה ״ בצרים להלחמה:
מתתיה וחשמונים ״ אז חוברו בחנונים׳
וכשהרגישו יונים ״ והנה ההגמון עם
כל המונים:

נגד ביתם חונים ״ כלה לטמאה בזנונים׳
וסנהדרין יושבים אנונים ״ נושאים ב
בדבר ונותנים:

כוכלתנית היתה וחכמה ״ נערה וחנה שמה׳
קרעה בגדי רקמה ׳ ועמדה לה ערומה:
עיניהם כבשו לאדמה ׳ והיא קולה הרימה״
לערל תמסרוני בזמה ״ ולכם אחי בושת
למה:

פץ מתתיה לחשמונאי ״ אתם כהני יי׳ ״
ואני ושבעה בני ״ כמספר שבטי איתני:
צרי לאבד ומוני ״ נדגול בשם יי׳ ״ ומיד א

שבת וחנוכה

אֶל עֶזֶר הִתִּיז רֹאשׁ הַזֵּנָאִי ״ שֶׁהוּא עָרוּם
וְקַנָּאִי:

קָמוּ כַּדְבוֹרִים״ יְהוּדָה מַכַּבִּי וּשְׁאָר גִבּוֹרִים״
כְּאִישׁ אֶחָד חֲבֵרִים״ מַחֲנֵה יְוָנִים מְפַגְּרִים:
רוֹצְצִים וּמְשַׁבְּרִים״ מִשְׁנֵים עָשָׂר עֲבָרִים·
זֶה מַכֶּה וְזֶה מַחֲרִים״ ורדפום מִמַּעְבּוֹ וְעַד נִמְרִים:

שָׁאַל אַנְטִיוֹכוֹס אֵיכָכָה״ סִיעָתוֹ רוּכְּכָה״
וּכְשׁוֹמְעוֹ בָּכָה״ חֲמָתוֹ לֹא שָׁכָכָה:
תִּירְגֵּל פִּילָיו לַהֲלוּכָה״ וְקַשְׁתוֹתָיו לִדְרִיכָה״
וּכְלֵי כְלָיו לַעֲרִיכָה״ וּבְחוֹזֶק עָם לִפְרִיכָה:

מִצְבָא הֲמוֹן נוֹא״ נִבַּר חֵיל הֲמוֹנוֹ״ וַיִּלְבַּשׁ
שִׁרְיוֹנוֹ״ וְעָלָה עַל פִּיל בִּגְאוֹנוֹ:
שַׁאֲנַן יְהוּדָה בְּעָנְיֵנוֹ״ וְאֶלְעָזָר יָרָה הֵץ שְׁנוּנוֹ
וַיַּךְ אֶת הַפִּיל בְּשִׁרְיַן בִּטְנוֹ״ וְנָפַל וְנִשְׁבַּר
הוּא וַאֲדוֹנוֹ:

הִתְחַנֵּן מֶלֶךְ בִּבְכִיָּה״ הִתְפַּלְּלוּ עָלַי ל
לתחייה

לתהייה״ ואמנה בית בפז וטרקיה״ ולא
אבו לו חכמי תושיה׃
חילו אבדו כלא היה״ והורד לשאול תחתיו״
ובת קול כרזא ואמרה נצחו טלייא״
דאנחו קרבא באנטוכיא׃
זמן יציאת דובים״ מאחד באב היו מריבים״
ובחן אסיף כלו כל אויבים״ ובכרה
בכסלו לביתם שבים׃
קריאת שמונה הלל נובבים״ כי מטביעת
לובים״ לא היתה כזאת לחביבים״
ועל זאת שבחו אהובים׃

מי כמוך לשבת וחנוכה

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך ואין דומה לך

שבת וחנוכה נגשו ויריבון לפני״ זה
יאמר לי״ אני וזה יקרא באזני״
מה

מַה אֶעֱשֶׂה לָאֵלֶּה הַיּוֹם נֶגֶד נְבוֹנַי׳
יַעֲשִׁיר וָרֵשׁ נִפְגָּשׁוּ עוֹשֵׂה כּוּלָּם יְיָ:
אָמַר שַׁבָּת לַחֲנוּכָּה לִי מִשְׁפַּט הַבְּכוֹרָה׳
וּמִי אַתְּ וּמִשְׁפַּחְתֵּךְ הַצְּעִירָה׳ כִּי בִי
שָׁבַת אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא׳ מִכָּל מְלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר בָּרָא:
אָמְרָה חֲנוּכָּה לְשַׁבָּת מַה תִּתְנַפֵּל עָלַי
וְתִתְהַלֵּל כִּי שְׁמוֹנָה יָמִים גּוֹמְרִין
עָלַי הַהַלֵּל׳ וְאַתְּ אֲפִילוּ יוֹם אֶחָד וּמַה
תִּתְהַלֵּל׳ שׁוֹמֵר מַה מִלַּיְלָה שׁוֹמֵר מַה
מִלֵּיל:
אָמַר שַׁבָּת מוּסָפִי יוֹרֶה עָלַיִךְ עָלָיִךְ׳
עוֹלַת שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עוֹלַת תָּמִיד
הָעֲשׂוּיָה׳ וּמַה תִּתְהַלֵּל עָלַי בְּעַד הַלְלוּיָהּ׳
וְאַתְּ מִמּוּסָף עֵרוֹם וְעֶרְיָה:
אָמְרָה חֲנוּכָּה נֵרוֹתַי מַדְלִיקִין תְּחִלָּה׳
ונרותיך

וְנֵרוֹתֶיךָ אַחֲרֵיהֶם ״ וְזִכְרִי בְּבִרְכַּת הָאָרֶץ
וְזָכְרָה בְּבִרְכַּת רַחַם ״ וְכָל יְעָנֶךָ וִידַבְּרֶךָ
הֲלֹא הֵם ״ אַחֲרוֹנָה יִסְעוּ לְדִגְלֵיהֶם:
אָמַר שַׁבָּת לַחֲנוּכָּה ״ אֲנִי תָּדִיר כְּאֵשֶׁת
נְעוּרִים תְּמִימָה ״ קְרוּאָה לְשִׁבְעַת
יָמִים כִּכְבוּדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה ״ וְאַתְּ
כְּפִלֶּגֶשׁ בַּלֵּילוֹת בְּאֵימָה ״ לְמוֹעֲדָהּ מִיָּמִים
יָמִימָה:
נִסֵּי נוֹרְאוֹתֶיךָ אַזְכִּירָה ״ תְּהִלָּתְךָ כָּל יַעַד
אֲסַפֵּר וַאֲזַמֵּרָה בְּסוֹד יְשָׁרִים סוֹד נ
נִצְחָךְ אֲדַבֵּרָה ״ יָצַץ נוֹתֵן שֶׁמֶשׁ לְאוֹר:
וַיְהִי בִּימֵי אַנְטִיוֹכוֹס מֶלֶךְ יָוָן ״ אֲשֶׁר בְּעִיר
אֱלֹהִים לַעֲלוֹת נִתְכַּוֵּן ״ עִם בְּנֵי גִּדְיס
מִשְׁנָתוֹ וְעִם בְּנֵי עֶלְיוֹן ״ הֵמָּה הָיוּ בְּמוֹרְדֵי
אוֹר:
הָאֵל אֲשֶׁר בְּכֹחוֹ מַעְתִּיק הָרִים ״ חִזֵּק וְאִמֵּץ
לֵב

לֵב חַשְׁמוֹנָאֵי הַגִּבּוֹרִים ״ וַיִּרְעֲצוּ וַיְרוֹצְצוּ
דַּהֲרוֹת אַבִּירִים ״ וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה
אוֹר׃

וְאַחֲרֵי כֵן בָּאוּ בְּנֵי חַשְׁמוֹנָאֵי אֶל הַקֹּדֶשׁ ״
בַּחֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם בְּכִסְלֵו הַחֹדֶשׁ ״
וְלֹא מָצְאוּ כִּי אִם פַּךְ אֶחָד חָתוּם קֹדֶשׁ ״
שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כָּתִית לַמָּאוֹר׃

אוֹתוֹ שֶׁמֶן סִפּוּקוֹ לֹא הָיָה כִּי אִם יוֹם אֶחָד ״
וְנַעֲשָׂה בּוֹ נֵס וְהִסְפִּיק שְׁמוֹנָה כְּמ׳ אֶחָד ״
יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד ״
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר׃

דִּינֵי חֲנֻכָּה אֲפָרֵשׁ וְאֶעֶרְכָה ״ בִּגְזֵרַת ״
מִשַּׁנְנֵי הַלָּכָה ״ וְאֶת נֵרוֹתֶיהָ נֵרוֹת ה
הַמַּעֲרָכָה ״ שֶׁמֶן לַמָּאוֹר׃

נֵר חֲנֻכָּה שֶׁהִנִּיחָהּ לְמַעְלָה מֵעֶשְׂרִים
אַמָּה פְּסוּלָה ״ וּבְמָבוֹי בִּסְבוּמָה ״ טַעַם
נ׳ כְּסוּכָה
כי

כִּי אֵיךְ וְלָמָּה״ כִּי נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אוֹר:
מִצְוָתָהּ בְּטֶפַח הַסָּמוּךְ לְפֶתַח לְהַנִּיחָהּ״
וְאֶל צַד שְׂמֹאל לְנִכְנָס עִיקַּר ה
לימין
הַהֲנָחָה ״ כְּדֵי שֶׁתְּהֵא מְזוּזָה הַנִּכְנָס בְּסוֹד
הַנְּכוֹחָה ״ זֶה הַדֶּרֶךְ יִשְׁכּוֹן אוֹר:
שִׁיעוּר הַדְלָקָתָהּ כְּתַנָּאֵי ״ מִשֶּׁתִּשְׁקַע ה
הַחַמָּה כְּתִיתָאֵי ״ וְעַד דְּכַלְיָא מִן
הַשּׁוּק רַגְלָאֵי ״ לְכוּ וְנֵלְכָה בְּאוֹר:
חֵרֵשׁ שׁוֹטֶה וְקָטָן פְּסוּלִין בְּהַדְלָקָתָהּ״
כִּי אֵין דַּעְתָּם נְכוֹנָה בִּבְרָכָה כִּי לֹא
נִתְקְנָה ״ אֲבָל אִשָּׁה וַדַּאי טוֹבָה הַדְלָקָתָהּ״
וְאוֹר צַדִּיקִים כְּאוֹר נוֹגַהּ הוֹלֵךְ וָאוֹר:
מִצְוַת נֵר חֲנוּכָּה אִישׁ וּבֵיתוֹ״ וְהַמְּהַדְּרִין
נֵר לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּדִירָתוֹ״ וְאֵין
מוֹעֲלִין בְּנֵר בְּהַעֲלוֹתוֹ״ וְעַתָּה לֹא רָאוּ
אוֹר:

שִׁירָה חֲדָשָׁה נָשִׁיר לְאֵלִי זֶה׳ הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה״ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ ב בַּיָּמִים הָהֵם וּבַזְּמַן הַזֶּה״ הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר׃

ואומר ברכו ומתפללין כאחר שבתות ומוסיף על הניסים ונותנין את ההלל וקדיש תתקבל ומוציאין שני ס״ת בראשון קורין ז׳ גברי בפרשת השבוע ובשני בקרבן היום וקדיש ומפטירין רני ושמחי ואומר מי שבירך ואשרי ומחזירין הספרים לארונם ומתפללין מוסף ומוסיף על הניסים ונותנין הסדר כנהוג

סדר שבת ורא״חד וחנוכה

בשחרית מסדרין הבקשות והזמירות והמזמורים כנהוג וקודם נשמת יאמר בקשה של שבת ור״ח שירו להאל נכונו וכו׳ ואומר נשמת וקודם ברכו אומר זה

יוצר לשבת ורא״חד וחנוכה

אזמר בשיר משיבת׳ לנוצרי כבבת׳
מזמור שיר ליום השבת:
בזמר שמך יתקדש׳ באומרי מקודש
יקודש׳ מזמור שירו לי׳ שיר חדש:
גוי קרואה נות בית׳ תזמרך בחנוך הבית׳
מזמור שיר חנוכת הבית:
היום נשתלש׳ כחוט המשולש׳ שבת
וחדש וחנוכה שולש קדוש:
דובבו שיר למלככם׳ ביום שבתכם׳
כי קדש היא לכם:
הודו שמו לקדשו׳ להשתחוות בהר
קדשו׳ מדי חדש בחדשו:
ובתהלתו אשבח׳ שם קדשו אשבח׳
זאת חנוכת המזבח:
זרע אנשי קדש׳ שקדו ושמרו בקדש׳
שבתון שבת קדש:

שבת וראש חדש

חשים ודורשים וחוקרים״ כבודו מיקרים״
חדשים לבקרים:

טפי זרע עדינה״ יגילו לחנך פדנה״
לחנוכת בית אלהא דנא:

יסד וכונן ביתועד״ ורוממם ממיעד״
זאת מנוחתי עדי עד:

כונן מקדש קדש״ והשב לבית קדש״
זאת עולת חדש:

לעבדך כעובד וזובח״ לשמך אזבח״
בקרבן חנוך המזבח:

מלכי ומושיעי״ בשועי תשעי״
בברכת יום שביעי:

נהוג עדת אנשי קדש״ להקריב קרבן
קדש״ ביום החדש:

סגולת ענונה ורכה״ סלה תשא ברכה״
ביום חנוכה:

עדת

עדת מקהלות תם״ זיהרת להוותם״
לעשות את השבת לדורותם:
פקוד ברחמיך צאן קדשים״ עלות לבית
קדש הקדשים״ בשבתות ובחדשים:
צבאיך אגור מכל גבולים״ וישישו וישמחו
בכפלים״ בחנוכת חומות ירושלים:
קדושה ומפורכת לעולם״ זיהרת לעם
עולם״ ביני ובין בני ישראל אות היא
לעולם:
ריח והצלה תקרא״ להוגי בדת יקרה״
חדש ושבת קרא מקרא:
שובב מכהן ומזבח״ והשב עובד וזובח״
לחנוכת המזבח:
תשיב לשומרי שבת קדש״ קרב נורת
ראש חדש״ בחנוכת מקדש קדש
קדוש:

ולמנצח

שבת שקלים

ואומר אזכיר מעללי יה וכו׳ וגם מי כמוך הכתובים למעלה ומוסיף אלהינו ועל הנסים ואומרים את ההלל והתקבל ומוציאין שלשה ס״ת קורין בראשון ששה גברי בפרשת השבוע וקורין משלים בספר שני שהוא של ר״ח וביום השבת וקדיש ובספר ג׳ מפטיר בקרבן היום ומפטירין רני ושמחי וכו ומי שבירך ואשרי ומתפללין מוסף אתה יצרת ומוסיף על הנסים אבל לא יעלה ויבא ואומרין כל השחר כנהוג בשאר שבתות

סדר שבת שקלים

תנן התם בר״ח אדר משמיעין על השקלים כדי ש
שיביאו בני ישראל את שקליהם בא׳ בניסן לפי שבר״ח ניסן מביאים קרבן מתרומה חדשה ובאסכר מוריס אמרו גלוי וידוע לפני הקב״ה שעתיד המן לשקול שקליו על ישראל לפיכך הקדים שקלי ישראל לשקלי המן ע״כ בשחרית מתפללין כשאר שבתות וקודם נשאת יאמר

רשות לנשמת

למעלת מורינו הרב הגדול המובהק אלעזר קורדו

אתה ידעת צורי מלכי אשר פקדת
לתת ערכי תעריך אתה
ותכון דרכי לתת את תרומת יי׳: העריך
לכופר נפשי אתן חצי משקל קדשי
חזק פרצי למקומי חפשי אלך ולארצי
להביא את תרומת יי׳: העריך חיק
יקדים לברר מחצית שקלו לעצרת
צורר ולרוב משקלו ונאבד סורר אשר
גדלו וזה בתרומת יי׳: העריך חיק
עשיר לא ירבה הדל לא יחסר ובזה
תובא קחת מוסר כי כבוד הרבה
כל נאלך סר לבד מתרומת יי׳: העריך
זבול תבנה ותחיש מהר קבץ המקנה
ונשמא

שבת שקלים:

וטמא טהר" דורר תחנה מחנה פאר
ויביא תרומת יי: תערוך חיה
רופא מחלי" נשמת כל חי" לך אחלה
קח ניחוחי" ואפלא פלא אחי נדחי"
כי אנו תרומת יי: תערוך חיה

ואומר נשמת וקודם ברכו אומר זה היוצר

יוצר לשבת שקלים

אל" המתנשא לכל לראש" בחר באום
בדלת ראש" כבכורה בתאנה
בראש:
ביטה אותה דרוש" מכל אום לפרוש"
לנשאה על כל ראש:
גואלה ישית למנות ראש" והיא תרום ראש
בכסא כבוד מראש:
כבודי ומרים ראשי" עתה יעבור בראשי

וְיִרְשִׁי וִיבַקְשִׁי קָדוֹשׁ:

דַּבֵּר בָּזֶה הַסֵּפֶר ״ וְקַיֵּם בְּאִמְרֵי שֶׁפֶר״

לִמְשׁוֹלֵי אֵפֶר:

הֱיוֹתָם נוֹתְנִים כּוֹפֶר ״ בְּלִי דוֹפִי וְחֵפֶר״

בְּעַד עֲוֹנָם לְכַפֵּר:

וְצִדְקָתָם לִכְתּוֹב בַּסֵּפֶר ״ בְּזִכְרוֹן הַסֵּפֶר״

לִמְנוֹתָם עִם גַּם אָנֹכִי עָפָר וָאֵפֶר:

זֶה אֵלִי גַּם לְאַבִי חוֹזֶה ״ וְהֶרְאָה כְּמִין מ

מַטְבֵּעַ בְּמַחֲזֶה״ וְגַם הַכֹּל יִתְּנוּ כָּזֶה:

חֲסָדִים יוּשַׁת בָּזֶה ״ וְאֶחָד מֵהֶם בְּלִי

לְהִתְבַּזֶּה״ וְצוֹרְרִים יְרַזֶּה:

טוֹבוֹת יוּטְבוּ עַל זֶה ״ וּשְׁכִינָה יִזְכּוּ לַחֲזֶה״

וְגוֹי זֶה לְגוֹיִם רַבִּים יַזֶּה:

יְחִיד שׁוֹכֵן רוּמָה ״ הִתְנָה בְּתוֹרָה תְּמִימָה״

לְיוֹנָה שֶׁהִיא תַמָּה:

כֹּל הָעוֹבֵר בְּיַמָּה״ וְשָׁקְלוֹ . שֶׁקֶל בְּלִי

מהומה

שבת שקלים

מְהוּמָה׳ מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה:
לְטוֹבָתָם בְּלִי לְעַלְּמָה׳ וְתִהְיֶה לָהֶם כְּחוֹמָה׳
תּוֹלֶה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה:
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה ״ יִתְעַדְּבוּ בַּחֲנִינָה״
פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנָה:
נְשִׂיאִים וְדַכִּים בְּמַשְׁעֵנָה״ כּוּלָּם יוּשְׁווּ
בִּנְתִינָה׳ בְּלִי עוֹד לְהִתְמַתְּנָה:
סֶלָה יִסְכִּית תְּחִנָּה ״ בְּכָל עֵת וּבְכָל עוֹנָה׳
וְיִתְקַיְּימוּ בִּרְנָנָה:
עַל נַפְשׁוֹתֵיכֶם יְכַפֵּרוּ ״ וְחַטֹּאתֵיכֶם יוּפָּרוּ׳
וּבְחֵלֶק טוֹב יְסַפֵּרוּ:
פְּאֵרָם הַכֹּל יְסַפֵּרוּ״ וְשֶׁבַח יִתְּנוּ וְיְזַמֵּרוּ׳
וְהוֹדָיָה לְצוּר יְשׁוֹרְרוּ:
צוֹרְרֵיהֶם יוּמְעֲטוּ וְיִוסְּרוּ׳ וְעַל צַוָּארָם יוּגְבָּרוּ
וּבְשׁוֹבַע שְׂמָחוֹת יְחוּבָּרוּ:
קְהִלָּם לְהִתְחַזֵּק בִּתְעוּדָה׳ בְּלִי עוֹד לְמוֹעֲדָה׳

בהקריבכם

בְּהַקְרִיבָם זֶה לַעֲבוֹדָה:
רָם עַמָּם לְהִוָּעֲדָה׳ בְּאַהֲבָה וּבְחֶמְדָּה׳
בִּישִׁיבָה וּבַעֲמִידָה:
שְׂמֵם בַּחַיִּים יַתְמִידָהּ׳ בְּכֹל כְּלוּל חֶמְדָּה׳
לַזָּר בְּלִי לַעֲבָדָה:
תָּמִיד תִּהְיֶה לְזִכָּרוֹן׳ לְהַכְבִּיר עֲלוֹת הַשִּׁרְיוֹן
לְכַפּוּר וְיִתְרוֹן קָדוֹשׁ:

זולת לשבת שקלים

עַדְתִּי לְאֵל מְיַחֶלֶת׳ בְּנוֹתְנָה כּוֹפֶר
מִשְׁקוֹלֶת׳ בֶּקַע לַגֻּלְגֹּלֶת:
רְגוּלֵי אֵל יְדִידִים׳ הֱיוֹתָם תֵּת חֲרֵדִים׳
כָּל הָעוֹבֵר עַל הַפְּקוּדִים:
וְעַד קָדְשְׁךָ תְּחַדֵּשׁ׳ וְאֵת עֲדָתְךָ קַדֵּשׁ׳
תֵּת מַחֲצִית שֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ:
דּוֹדִי זְכוֹר לִי שֶׁקֶל׳ אֲשֶׁר שָׁקַל אָב
בְּמַכְפֵּל

שבת שקלים

בְּמַכְפֵּל׳ אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל:
אֱמוֹר לִבְנֵי אֵיתָנֵי״ אוֹהֲבֵי סְגוּלַּת אֱמוּנַי״
וְנָתְנוּ אִישׁ כּוֹפֶר נַפְשׁוֹ לַיְיָ:
עָשִׁיר וְדַל יוּשְׁווּ בִנְתִינָה״ לִיתֵּן אוֹתוֹ בִרְנָנָה״
לִפְנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנָה:

מי כמוך לשבת שקלים

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך ואין דומה לך
אֵל אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת״ עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת
וְנוֹרָאוֹת״ לְעַמּוֹ עוֹשֶׂה נִפְלָאוֹת״
אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ:
נֶעֱרָץ וְנִקְדָּשׁ בִּשְׁמֵי שְׁמֵי עֶרֶץ״ וּמָלְאָה
מִכְּבוֹדוֹ כָּל הָאָרֶץ״ וְאוֹפַנֵּי מַרְכְּבוֹתָיו
בְּמַאֲמַר חוֹרֶץ״ נִפְלָאִים מַעֲשֶׂיךָ יְיָ:
יָדַעְלָהֶם מִצְוֹת מִשְׁפָּטִים וְחוּקִים״ רָמִים
וּגְבוֹהִים עַד שְׁחָקִים״ נֶחֱמָדִים מִזָּהָב
ומדבש

ומדבש מתוקים׳ כי ישרים דרכי יי׳:
יודוהו עמו ישראל לעולם׳ כי ממצרים
הוציאם וגאלם׳ וינטלם וינשאם
כל ימי עולם׳ יאמרו גאולי יי׳:
הקדים שקלי עמו ישראל׳ לשקלי
הצר הצורר ומתגעל׳ להיות להם
למושיענו ואל׳ האל לנו למושעות ו
ולאלהים יי׳:
ומחצית השקל כופר נשים׳ משפט
אחד לעשירים ולרשים׳ כי כל
העדה כלם קדושים׳ ובתוכם יי׳:
דין מצות שקלים אבאר במען׳ באשר
דבר מלך שלטון ולמשען׳ כי
תרומתם באה תרומת למען׳ דעת צדקות
יי׳:
הכל חייבים במצות שקלים׳ כהנים
לוים

שבת שקלים

לְוִיִּם וְיִשְׂרְאֵלִים ״ וְגֵרִים וַעֲבָדִים חוֹפְשִׁים ״
שׁוֹקְלִים ״ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ:
בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מִצְוַת נְתִינָתוֹ ״ וְאַף
הֶעָנִי אִם אֵין לוֹ יִשְׁאַל מִזּוּלָתוֹ ״ אוֹ
מֵעַל כְּתֵפוֹ יִמְכּוֹר כְּסוּתוֹ ״ וְנָתְנוּ אִישׁ
כּוֹפֶר נַפְשׁוֹ לַיְיָ:
רַק נָשִׁים וַעֲבָדִים וּקְטַנִּים ״ פְּטוּרִים
מִמִּצְוָה זוֹ וְאֵינָם נוֹתְנִים ״ וְאִם נָתְנוּ
מְקַבְּלִים מֵהֶם הַמְּמוּנִים ״ וְתִיטַב לַיְיָ:
בְּסְתוּם שֶׁקֶל שֶׁל קֹדֶשׁ עֶשְׂרִים מָעָה ״
וְנוֹסַף עָלָיו שְׁשִׁית וְנַעֲשָׂה עֶשְׂרִים
וְאַרְבָּעָה ״ כְּמִשְׁקַל סֶלַע בִּזְמַן בַּיִת שֵׁנִי
יְדוּעָה ״ הַהַר חָמַד אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ אַף יְיָ:
יִתְרוֹן חִיְּבוּ בְּמַחֲצִית הַשֶּׁקֶל קוֹלְבוֹן ״
אֶחָד מֵעֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לְסֶלַע
חֶשְׁבּוֹן ״ הֱיוֹת הֶכְרֵעַ וְתוֹסֶפֶת בְּלִי עִצָּבוֹן ״

נדבה

נְדָבָה לַיְיָ׃

אָמְנָם קָטָן אִם נָתַן אָבִיו עָלָיו בָּרִאשׁוֹנָה׳
לֹא יַפְסִיק רַק יִתְּנֵהוּ בְּכָל עֵת נְתִינָה׳
כִּי נִתְחַיֵּב בִּנְתִינָה כְּבֶן עֶשְׂרִים שָׁנָה׳
וּמַעְלָה יִתֵּן תְּרוּמַת יְיָ׃

הַשְּׁקָלִים נוֹהֲגִים אִם הָיָה הַמִּקְדָּ־ש
בְּבִנְיָנוֹ׳ בָּאָרֶץ וְחוּצָה לָאָרֶץ
יִתְּנוּהוּ לִמְעוֹנוֹ׳ אֲבָל לֹא יִתְּנוּהוּ אִם הָיָה
בְּחוּרְבָּנוֹ׳ עַד יַשְׁקִיף וְיֵרֶא יְיָ׃

יְדִידִים בְּמִקְצָת מְקוֹמוֹת לִכְתּוֹב אוֹתָהּ
מִצְוָה׳ בְּגָלוּתָם לִזְכֹּר בְּשַׁבָּת זוֹ
נוֹתְנִים בְּחֶדְוָה׳ חֵלֶף שֶׁקֶל כּוֹפֶר נַפְשָׁם
מִמָּמוֹנָם נְדָבָה׳ לְהָבִיא בֵּית יְיָ׃

רְצוֹן חֲכָמִים בְּאֶחָד בַּאֲדָר מַשְׁמִיעִים׳
מְבִיאִים כָּל אִישׁ נְדִיבִים וְשׁוֹעִים׳
וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹשְׁבִים וְתוֹבְעִים׳
לתת

שבת שקלים

לָתֵת אֶת תְּרוּמַת יְיָ:

נָתְנוּ כִּרְצוֹנָם מְקַבְּלִים וְאֵין מַכְרִיחִים״
וּמֵחֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים עָבוּטוֹ לוֹקְחִים״
חוּץ מֵהַכֹּהֲנִים שֶׁהֵם מְשׁוּלָּחִים״ אָז
נִדְבְּרוּ יִרְאֵי יְיָ:

קִיְּימוּ לִהְיוֹת לִפְנֵיהֶם שְׁתֵּי תֵיבוֹת״
פִּיהֶם צַר מִלְמַעְלָה וּמִלְמַטָּה
רְחָבוֹת״ פֶּן יִשְׁלַח אִישׁ יָדוֹ וְלָקַח מֵהַנִּדְבוֹת
וְשָׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶת יְיָ:

יָדַעְנוּ טַעַם אֵיךְ נִזְרוּ גְּזֵירָה בִּשְׁתַּיִם וְאַחַת
מֵהֵנָּה לֹא נֶעְדָּרָה״ אַחַת לְשִׁקְלֵי
שָׁנָה זוֹ וְאַחַת שֶׁעָבְרָה״ לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם
נְאֻם יְיָ:

לַמִּקְדָּשׁ הָיוּ שׁוֹלְחִים הַשְּׁקָלִים מִכָּל
מְדִינָה״ וּמַחֲלִיפִין בְּזָהָב לְקַל
יֶרֶב הַטְּעִינָה״ וּמְשִׂימִין בַּלִּשְׁכָּה ו
וסוגרין

וְסוֹגְרִין דַּלְתוֹתֶיהָ בֶּאֱמוּנָה׳ כִּי כָל
לְבָבוֹת דּוֹרֵשׁ יְיָ:

מֵעָם נָאָה הוֹרוּ חַכְמֵי תוּשִׁיָּה׳ מְמַלְּאִים
שָׁלֹשׁ קוּפּוֹת גְּדוֹלוֹת רִאשׁוֹנָה
וּשְׁנִיָּה׳ כָּל אַחַת לְהָכִיל תֵּשַׁע סְאִין גַּם
הַשְּׁלִישִׁיָּה׳ לַעֲבוֹדַת בֵּית יְיָ:

יָרִימוּ תְּרוּמַת שְׁקָלִים בַּשָּׁנָה שָׁלֹשׁ
פְּעָמִים״ בְּרֹאשׁ נִיסָן וּבְרֹאשׁ ת
תִּשְׁרֵי וְקוֹדֶם עֲצֶרֶת אֶת הַלִּשְׁכָּה תּוֹרְמִים׳
אֶחָד לִפְנִים וְהַשּׁוֹמְרִים בַּחוּץ וְאוֹמֵר
אִתְרוּם וְהֵם מְשַׁלְּשִׁים וְנוֹאֲמִים ״
תָּרִימוּ תְּרוּמַת יְיָ:

נַעֲשׂוּ שָׁלֹשׁ קוּפּוֹת קְטַנּוֹת כָּל אַחַת
תִּשַׁע סְאִין׳ וּמִן הַשָּׁלֹשׁ גְּדוֹלוֹת
אֶת הַקְּטַנּוֹת מְמַלְּאִין׳ וּמִסְתַּפֵּק מֵהֶם׳
עַד שֶׁיִּכְלוּ וְלַחוּץ מוֹצִיאִין׳ לַיּוֹשְׁבִים
לִפְנֵי

שבת שקלים

לִפְנֵי יְיָ:

עַד שֶׁלֹּא הִגִּיעַ נִיסָן תּוֹרְמִין מִשִּׁירֵי ה

הַלִּשְׁכָּה ״ וּבְהַגִּיעוֹ תּוֹרְמִים מִתְּרוּמָה

חֲדָשָׁה לִמְלָאכָה ״ לִהְיוֹת בַּשָּׁנָה אַחֶרֶת

שְׁמוּרָה וַעֲרוּכָה וְהָיָה סְחוֹרָה וְאֶתְנַנָּה

קֹדֶשׁ לַיְיָ:

חָרַט עַל הַקְּטַנּוֹת אַבְנֵי לְסִימָן ״ יַתְחִיל

מִן הָרִאשׁוֹנָה עַד שֶׁתִּכְלֶה לְאוֹת

נֶאֱמָן ״ אַחֲרֵי כֵן מִן הַשְּׁנִיָּה וְאֶחָד מִן ה

הַשְּׁלִישִׁית וּלְכֹל זְמָן ״ וְהָיָה לְאוֹת וּלְעֵד לַיְיָ:

מִתְּרוּמַת הַלִּשְׁכָּה לוֹקְחִים וְקוֹנִים ״

תְּמִידִים וּמוּסָפִין וְכָל הַקָּרְבָּנִים ״

וְהַמֶּלַח וְהָעֵצִים וְהַקְּטוֹרֶת וְלֶחֶם הַפָּנִים ״

לַעֲמוֹד לְשָׁרֵת בְּשֵׁם יְיָ:

וְהָעוֹמֶר וּשְׁתֵּי הַלֶּחֶם וּפָרָה אֲדוּמָּה ״ וְשָׂעִיר

הַמִּשְׁתַּלֵּחַ וּבִגְדֵי כְהוּנָּה בָּאִים

לתרומה

לִתְרוּמָה׃ וּמִקְוֵה הַמַּיִם שֶׁבִּירוּשָׁלַיִם׃
וְהַמִּגְדָּלִים וְהַחוֹמָה׃ וּמִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת
אֲשֶׁר לִפְנֵי יְיָ׃

בִּהְיוֹת בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה׃
הָיִינוּ מִתְבַּצְּרִין בַּשְּׁקָלִים וְקָרְבָּן
וְעוֹלָה׃ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ חָרֵב וְאֵין לָנוּ רַק
צְדָקָה וּתְפִלָּה׃ לְחַלּוֹת אֶת פְּנֵי יְיָ׃

אָנָּא בְּרוֹב חֲסָדֶיךָ תְּעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ׃ וְהוֹצֵא
יְדִידֶיךָ מִמַּאֲסַר וְהָשֵׁב שְׁבוּת עַמֶּךָ׃
וְיִרְאוּ גּוֹדֶל מַעֲשֶׂיךָ וִיהַלְלוּ שְׁמֶךָ׃ וְיֹאמְרוּ
תָּמִיד יִגְדַּל יְיָ׃

קָדוֹשׁ זְכוֹר נָא בֵּית מִקְדָּשֶׁיךָ׃ וּבְנֵהוּ
וְכוֹנְנֵהוּ וְתִטַּע בּוֹ עַם קְדוֹשֶׁיךָ׃
לַחֲזוֹת בְּנוֹעֲמֶךָ וּלְבַקֵּר בְּהֵיכַל קָדְשֶׁךָ׃ מִי
כָּמוֹךָ בָּאֵלִים יְיָ׃

ואומר ברכו והמהללים ומוציאין שני ס״ת וקורין בראשון

ז׳

שבת ר״ח ושקלים

ו׳ גברי בכ׳ השבוע וקדיש ובספר שני קורין בפרשת
כי׳ תשא עד לכפר על נפשותיכם ומפטירין במלכים סימן
ב׳ ג׳ ויכרות יהוידע עד לכהנים יהיו ומוחרין באחד ש

שברכות ובמנחה אין אומרים צדקתך

בשבת ור״ח ושקלים מתפללין כמו שבת של ר״ח
אלא שאין נוהגים לומר היוצר
של שבת ור״ח אלא היוצר של שבת שקלים וקורין ההלל
בדילוג וקדיש תתקבל ומוציאין שלשה ספרי תורות
הראשון לפ׳ השבוע והשני חובת היום היינו קרבן ראש
חדש והג׳ קרבן הנשיאים של באותו היום ובין ספר ראשון
לשני אין אומרים קדיש אלא שבספר ראשון לא קורין כי
אם ששה והשלים בספר שני ומפטירין במאי דסליק
ענינה היינו של ענין שקלים ויכרות יהוידע ובו׳ ונהגו לומר
ג״כ נ״כ התפטרה שבת ור״ח השמים כסאי ומתפללין מוסף
של שבת ור״ח אתה יצרת ואומר השאר כנהוג

סדר שבת זכור

בשבת שלפני פורים קורין אותו שבת זכור ונהגו לומר
פיוטים ויוצרות מעניין פורים לפי שכתוב והימים
האלה נזכרים ונעשים נזכרים בשבת זכור ונעשים בפורים
וקודם נשמת נוהג ש"צ לומר זה הרשות

רשות לנשמת

שִׁיר אַהֲבָה חָדָשׁ ׳ שִׁירוּ לְאֵל נֶאֱמָן ״
יוֹם מָרְדְּכַי לָבַשׁ ״ מְשִׁי וְאַרְגָּמָן ׃
שיר אהבה חדש

מִדּוֹר לְדוֹר אֶזְכּוֹר ״ יוֹם נַעֲשָׂה לִי נֵס ״
נָתַן צְרוֹר הַמּוֹר ״ רֵיחוֹ כְּיוֹם הַנֵּס ״
מִשְׁתֶּה לְזֹאת אֶשְׁמוֹר ׳ כַּדָּת וְאֵין אוֹנֵס ״
יוֹם בֶּן אֲגַג נִיגַּשׁ ״ לִכְרוֹת נְטַע נַעֲמָן ״
שִׁטְנָה אֲשֶׁר יָרַשׁ ׳ עַל קִישׁ בְּנוֹ הֵימָן ׃
שיר אהבה חדש

שׁוֹמְרִי וְלֹא יָנוּם ״ נָדְדָה שְׁנַת מַלְכִּי ״
עליון

שבת זכור

עֶלְיוֹן אֲשֶׁר יָרוּם ״ הֵאִיר אִישׁוֹן חֶשְׁכִּי ״
בְּכָל צוֹרְרַי יָקוּם ״ שָׁמַע בְּקוֹל וּבְכִי ״
אָוֶן בְּלֵב חָרַשׁ ״ מוּכָן לְאֵיד הָמָן ״
נִתְלָה בְּעֵץ חָרַשׁ ״ מַעֲשֵׂה יְדֵי אוּמָן :

שיר אהבה חדש

הֵן מַאֲמַר אֶסְתֵּר ״ קִיֵּם יְמֵי פּוּרִים ״
עֵת חָתְמוּ סֵפֶר ״ לַעֲמוֹד לְדוֹר דּוֹרִים ״
יוֹם מָצְאוּ כּוֹפֶר ״ דַּלִּים וְנִמְכָּרִים ״
נַעֲלָה וְנִתְקַדַּשׁ ״ הָאָב מְאוֹד רַחְמָן ״
מְשׁוֹךְ בְּנוֹת מִקְדָּשׁ ״ תָּחִישׁ פְּדוּת זְמָן :

שיר אהבה חדש

אחר לנשמת

זֶכֶר פּוּרִים לֹא יַעֲבוֹר ״ סֵפֶר נוֹרְאוֹת דּוֹר
לְדוֹר ״ כִּי אֵין לַיְיָ מַעְצוֹר ״ גַּם
לִירֵאָיו אֵין מַחְסוֹר : זכר פורים לא יעבור

ראשית

ראשית גוים מראש ירד בהם בן נון נשיא
ורב בן לפני שאול מעמד לא היתה להם יום
קרב תפש מלכם חי אף ביד הרמתי החרב
נחרב רם מלכי מאגג בעדור מערכה
בחנית וסגור בנאום הקוסם בן בעור
הנחה בן צפור מפתור: זכר פורים לא יעבור
חילק שלל גדול ובז בן ישי יום שב מדלוק
אחר העמלקי ופז וכסף נקי יחלוק
משפט צדק שפט ואז שמהו על עמו לחוק
לשוות איש חיל יאזור לשומר סדין וחנור
שמח כל פיגר מעבור אותו אל נחל הבשור:
זכר פורים לא יעבור

ימין רוממה גאלה עם להשמיד להרוג נמכרו
על נפשם עבר נחלה לולי רחמי אל נכמרו
כשאלת אסתר שאלה מרעת אויב נסתרו
ויקרא בן קיש בן צרור לצוררים לחורב דרור
וילן

וְיָלֶן בְּן שַׁדַּי צְרוֹר מִן הֲהָדַס וּמִן מֹר דְּרוֹר׃

יזכר כוריס לה יעבור

הָאֵל הָרַב רִיבְךָ וְדָן דִּינְךָ בֵּרֵךְ וּתְרוֹמְמוֹ מֵרִיב רוּבֵּהוּ וּמְדָן מְדָן כַּכָּה יֵעָשֶׂה בַּעֲבוּר שְׁמוֹ כְּרֵם בְּלֹא מַמַּעֲדָן וְזָכוֹר אֶבְיוֹן וּתְרַחֲמוֹ יוֹם שַׁבְעוּ זָרִים מִמְּרוֹר יִשְׁבְּעוּ מַמְתַּקִּים בֶּן בְּכוֹר יוֹם תּוֹאֲרָם חָשַׁךְ מִשְּׁחוֹר וּלְךָ הָיְתָה שִׂמְחָה וְאוֹר׃ יזכר כוריס לה יעבור

ולומר נשמת כל חי וקודם כל עצמותי יאמר זה

פיוט לכל עצמותי

כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְיָ מִי כָּמוֹךָ׃

אָבִי אַבִּי לְךָ אֶקְרָא מָעוּז וּמַחְסֶה וְסִתְרָה

לְךָ הַכֹּחַ וְהַגְּבוּרָה כִּי לַייָ הַמְּלוּכָה׃

יְיָ מי כמוכה כל עצמותי

בִּשְׁנַת שָׁלֹשׁ לַמֶּלֶךְ הִקְדִּישׁ כָּל שַׂר וּפֶלֶךְ

לאכול

לאכול בפת בג המלך ׳ גם ושתי המלכה:

יי׳ מי כמוכה ׳ כל עצמותי

רעתי היתה רבה ׳ כי נקראתי במסיבה ׳

למען ספות חובה ׳ ומה ראו על ככה:

יי׳ מי כמוכה ׳ כל עצמותי

הפיל עלי אימתה ׳ המן בן המדתא

להשמיד להרוג עדתה ׳ והעיר שושן נבוכה:

יי׳ מי כמוכה ׳ כל עצמותי

משך העץ בבירתו ׳ על מרדכי לתלותו ׳

ושדי השיב לקראתו ׳ והיו תלואים חייך:

יי׳ מי כמוכה ׳ כל עצמותי

כביר שליט ורחמן ׳ הפך העת והזמן ׳

ויתלו את המן ׳ וחמת המלך שככה:

יי׳ מי כמוכה ׳ כל עצמותי

הפך ביתו מהרה ׳ כנתלו יחד על קורה ׳

וזרש אשתו הארורה ׳ המסכה הנסוכה:

יי׳

יְיָ מִי כָמוֹכָה · כָּל עַצְמוֹתַי

נוֹרָא אַדִּיר וְאָיוֹם ״ הִפְלִיא לַעֲשׂוֹת כְּהַיּוֹם ׳
וְאִלֵּי יִשְׁלַח פִּדְיוֹם ״ תּוֹחֶלֶת הַמְמוּשָׁכָה׃

יְיָ מִי כָמוֹכָה כָּל עַצְמוֹתַי ׳

בִּנְךָ צוֹעֵק לְנֶגְדֶּךָ ״ הַרְאֵנִי נָא כְּבוֹדֶךָ ״
וְאִלֵּי הַשְׁמִיעֵנִי חַסְדֶּךָ ״ לֵךְ לְךָ מֵאַרְצְךָ ״

יְיָ מִי כָמוֹךָ כָּל עַצְמוֹתַי

ואומר כל עצמותי וכו׳ וקודם קדיש אומר זה הפיוט

רשות לקדיש

יוֹם בְּהַמָּן אַף אֵל חָרָה לַיְּהוּדִים הָיְתָה
אוֹרָה׃ יום בהמן

אֵין קָדוֹשׁ לְזָר נִמְכָּר ״ נִין עֲמָלֵק לְזֹאת נֶעְכָּר ׳
כִּי לְנֶגְדְּאֵל חַי נִזְכַּר ״ תֵּת תְּהִלָּה עֶשְׂרִים נֶדָה ׳

יום בהמן

בֶּאֱמֶת הוּא הַיּוֹעֵץ ״ מַה יַּחְשׁוֹב אוֹיֵב רוֹעֵץ ׳

צר לנפשו עשה העץ׳ כי עצת נפתל נמהרה׳

יום בהמן אף אל חרה

רננו בנים יום נושעו׳ ומעשה יה מאז נודעו׳
אז יהודים פורים קבעו׳ נעשה על פי התורה:

יום בהמן אף אל חרה

הנבררת בידי אמה׳ איך ביד צר ישבה דומה׳
עד שחקים ידה רמה׳ היא בתוכה מתגברה:

יום בהמן אף אל חרה

מה תחשוב למריבה׳ רעיה עיר תושיבה׳
כי תרחם ותושיעה׳ אז ויובל שי למורא:

יום בהמן אף אל חרה

פיוט אחר

יום בהמן אף אל חרה ליהודים היתה
אורה: יום בהמן
יה חסדיו מאז הקדה׳ ל עם סגולה לו קרא׳
יום

שבת זכור

יום ענות קוראיו בצרה׳ שב ונפל בשחתברה׳
יום כהיום אף אל אחרי

צר בקוראו חכמי דורו׳ וסיפר להם כבוד עשרו׳
להכרית ראש מדברו׳ עם אשר אל יעקב בעזרו
יעצו עצה היתה נבערה: יום כהיום אף אל
חש וקרא סופרי המלך׳ ויכתוב על כל עיר ופלך׳
להרוג עם דל והלך׳ אשר בכל מדינות המלך
להכרית שם שה פזורה: יום כהיום אף אל
קול תחנות צאן קניניו׳ בעלות אל כסא מעוניו׳
וגברה יד על מוניו׳ ויתלו אותו ואת בניו׳
ונהרגה זרש הארורה: יום כהיום אף אל
יד להרים שנת אוסף׳ קנות עם דל בישעו יוסף׳
ולשסף אותי שיסף׳ ועליהם תהיה סתרה:
יום כהיום אף אל

ואומר קדיש וקודם ברכו אומר יה ה׳ זכר

יוצר לשבת זכור

זָכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה ׳ וִיהִיֶה לַבְּזוּ
וְלִמְשִׁיסָה׳ וְגִזְעוֹ יֵעָקֵר בִּכְעִיסָה:
בִּיטָה שֶׁחָטְאוּ אַל תִּשָּׂא׳ כִּי קְהָלְךָ עִיסָה׳
בְּכָל צָרָה וּדְרִיסָה:
גַּם בְּךָ לֹא חָסָה ׳ וּבְעַזּוּת הִדְלִיל עֲמוּסָה׳
בְּתוֹךְ אֶבֶן מַעֲמָסָה:
אתה זוכר נשכחים׳ זכור אום לך משבחים׳
וקדושה לפניך מפציחים קדוש:
זָכוֹר דִּבְּרוּ עָתָק בְּכָל עֶרֶךְ ׳ עַל חַמּוּקֵי יָרֵךְ
וּדְרוּרֵי מוֹר פֶּרֶךְ:
הַמְתִּינָם וַיֵּצֵא בַּדֶּרֶךְ ׳ לְזַנֵּב כָּל בֶּרֶךְ׳
לַדְרוֹשׁ בְּגֵאוּת וּלְהַדְרִיךְ:
וּכְבוֹדְךָ צָץ מֵחֶרֶךְ ׳ בְּכָל רוֹחַב וְאוֹרֶךְ׳
עָמַק בְּטוֹבָה לְהַעֲרִיךְ:
זָכוֹר זְמוֹרָה שֶׁהִשְׁלִיךְ לְמַעְלָה׳ וְאַהוּבְךָ
אֵין לְחַלְלָה ׳ עֲשׂוֹתָם בִּמְעוֹנְמַסִּלָּה:
חיזק

שבת זכור

חִיֵּזק לְשִׁיתָם כַּלָּה׳ אוֹתָם לְהַפִּילָה׳
בְּהַכְנָעַת וּבְהַשְׁפָּלָה:
טוֹב שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה׳ הִפַּלְתּוֹ בְּבֶהָלָה׳
וְעוֹד אַחֲרִיתוֹ לְקַלְקָלָה:
זָכוֹר יָהִיר וְרָשָׁע׳ כִּי לִמְאוֹד פָּשַׁע׳
וְהִצִּיק בֶּן מְשׁוּעֲשָׁע:
כָּבֵד בְּחֵטְא וּבְפֶשַׁע׳ וְאָזְנָיו הִכְבִּיד וְעֵינָיו
הָשַׁע וְלִירְאָתְךָ לֹא שָׁע:
לְמַעַנְךָ צַדִּיק וְנוֹשָׁע׳ חִשַׁת לְנוֹשָׁעִים יֶשַׁע׳
חוֹסֶה עוֹבֵר עַל פֶּשַׁע:
זָכוֹר מִי לִי נֵס לְמוֹלְךָ׳ וּמֵאֵס נִסְּךָ וּפָעֳלָךְ׳
בִּבְחוּרֵי קְהָלָךְ:
נָא זְכוֹר יוֹם זְבוּלָךְ׳ וִיוּשְׁלַם לוֹ כְּמִשְׁלָךְ׳
גְּמוּל רַע מְחִילָךְ:
סַעֲרֵהוּ בְּשֵׂאֵת עוֹלָה׳ וְכָל פֶּה יְהַלְלָךְ׳
עַל פֶּלֶא מִפְעָלָךְ:

זכור

זְכוֹר עַמְּךָ וְנַחֲלָתֶךָ ״ אֲשֶׁר הֵם סְגוּלָּתֶךָ ״
וּמְקַוִּים לִישׁוּעָתֶךָ :
פְּנֵה בִתְהִלָּתֶךָ ״ וְרַחֵם עַל נַחֲלָתֶךָ ״
הוֹגֵי בְּשַׁעֲשׁוּעַ דָּתֶךָ :
צַהֲלֵם לְיִרְאָתֶךָ ״ לְטָעֵם בִּקְרָיָתֶךָ ״
וְשָׁם תְּצַמְצֵם שְׁכִינָתֶךָ :
זְכוֹר קִרְיַת חָנָה ״ וַעֲפַר מִי מָנָה ״
הַמְפוּזֶּרֶת בְּכָל פִּנָּה :
רוֹמֵמָה וְחוֹנְנָה ״ כִּי נָעַת וְעוֹנְנָה ״
וְעֵת לְחֶנְנָה :
שַׁבַּח שֵׁם עֶדְנָה ״ מִכָּל צַד וּמִכָּל פִּנָּה ״
וְהַמַּלְכוּת לִבְעָלֶיהָ שׁוֹבֵב נָא :
תִּפְקוֹד אוֹתָהּ בְּרַחֲמִים ״ וְתוֹפִיעַ מִמְּרוֹמִים ״
וְתוֹשִׁיעַ מְעוּטֵי עַמִּים קָדוֹשׁ :

אופן לשבת זכור

אֲנִי בְּפוּשְׁטוֹ עָלֶיהָ כִּילֵק׳ עֶצְרָתוֹ
הֵפֵרָה וַיְהִי לְעֵלֶק׳ זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר
עָשָׂה לְךָ עֲמָלֵק:
דִּבֵּר לְהַחֲשִׁיךְ אוֹר צָהֳרַיִם׳ לַהֲרוֹג יְהוּדָה
וְאֶפְרָיִם׳ בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם:
וַיִּתְיַעֵץ עִם כָּל אוּמָּה בַּעֲבוּרֶךָ׳ וְלֹא זָכַר
נֵס יַם סוּף בְּעָבְרֶךָ׳ וַיְזַנֵּב בְּךָ כָּל
הַנֶּחֱשָׁלִים אַחֲרֶיךָ:
אַחֲרֶיךָ מִמְּצוּעַת דְּרֵי גְבוֹהִים׳ יָדְךָ רְפִיַּת עַל
כֵּן תַּהִים׳ וְאַתָּה עָיֵף וְיָגֵעַ וְלֹא יָרֵא
אֱלֹהִים:
חֵילוֹ וְזִכְרוֹ תִּמְחֶה בְּחֵילָךְ׳ טִירָתוֹ לִשְׁמָמָה
תִּהְיֶה לְמוֹלָךְ׳ וְהָיָה בְּהָנִיחַ יְיָ אֱלֹהֶיךָ
לְךָ:
יִהְיֶה עֲמָלֵק לְחֶרֶץ וּלְכַלָּה׳ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ
בָּאָרֶץ תְּהִלָּה׳ אֲשֶׁר נָתַן יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְךָ
נחלה

נַחֲלָה:

לֹא תִשְׁכַּח בָּא בָאֵשׁ וּבַמַּיִם ׳ מִלְחָמָה עַד
הֱיוֹתְךָ מִיּוֹמַיִם׳ תִּמְחֶה אֶת זֵכֶר עֲמָלֵק
מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם:
אוֹפַנֵּי רוּם מִמָּדוֹר׳ מִמְּסִילוֹתָם כּוֹכָבִים
יִלְחֲמוּ לְעִקֵּשׁ דּוֹר ׳ מִלְחָמָה לַיְיָ
בַּעֲמָלֵק מִדּוֹר דּוֹר: ואומר ויהי בימי אחשורוש:

זולת לשבת זכור קרוס עזה

קוּמָה אֱלֹהִים עֶזְרָתָה לִּי וַעֲנֵה בְּ
בְּצָרָתָהּ: קומה אלהים

אַכְזָר אֲהָבוֹ אָבִיהוּ ׳ רֵיעַ נֶחְשׁוֹב עַל אָחִיהוּ
צַיִד וְצֵידָה בְּפִיהוּ׳ אֲכַל עֲדָשִׁים גַּם שָׁתָה׳
אָז הַבְּכוֹרָה נִכְרָתָה: קומה אלהים עזרתה
בּוֹגֵד לָצוּד עֵת לֶכְתּוֹ׳ נִתְחַכְּמָה לוֹ יוֹלַדְתּוֹ
וְלָאָב בְּטֶרֶם בָּא עִתּוֹ׳ מַטְעָם וְלֶחֶם בָּא עֲשׂתָה
אז

אז הבכורה נשחתה ׃ קומה אלהים עורה
רצה להראות הדרתו ׳ מלך לכל שרי מלכותו ׳
ואז בעבור יין שמחתו ׳ אסתר גברת היתה ׳
כי לה מלוכה יאתה ׃ קומה אלהים עורה
המן צפיע איש שדה ׳ נפשות בני אל חי צדה ׳
לולי יי הפודה ׳ חטה זרועה נוכחדה ׳
כרם נטועה שתבתה ׃ קומה אלהים עורה
משתה לכל שושן העיר ׳ כנתלו יחד איש
שעיר ׳ עם גוית הצעיר ׳ ולעת שאל עץ
הושתה ׳ ארך כמו ויזתא ׃ קומה אלהים
מלך בעוצם אהבתו ׳ אז עם הדסה בשתותו ׳
יין תענוגים תוך ביתו ׳ יין לצורר השקתה ׳
היא כוס מלאה חלאתה ׃ קומה אלהים עורה
בת צעקה זה הנבזה ׳ חשב אמור דמי יזרה ׳
מלך בשמעו כזה ׳ חמה בלבו עלתה ׳
כאש קנאות נצתה ׃ קומה אלהים עורה

שונא

שונא בביתו כנתלה׃ נודע לדור דור סלה׃
כי מעשה ידך נפלאתה׃ כי עוז נגזר נלאתה׃
מרבבות קדש אתה׃ קווה אלהים עזרתה
ויכתבו זאת במגילה׃ להיות לשם ולתהלה׃
מוסר לכל אנשי כסלה׃ שומעי דבר בן
המדתא׃ תפול עליהם אימתה׃ קווה אלהים
לבשו כלימה הצרים׃ כי עם ידך ראש הרים
עשה כחפצו בצרים׃ פורא ביום פור פורתא׃
וסף ונספא אספתא׃ קווה אלהים עזרתה

יש נוהגים לומר קודם ברכו שירה זו חברה כמוהרר יצחק
הכהן ז״ל מק״ק ורונא מיוסד על הזוקף מגילה לכבוד יום הפורים

שירה נאה לשבת זכור

ויהי׃ בימי מלך אחשורוש׃ אשר
נטה אזן לדבר המן להשקותנו
לען ומי רוש׃ הוא המבין כלימות ויכן
שמד

שמד הרג ואבדן ורצח ״ ותלכדו רשרתו
אשר טמן:
עם זו נפוץ ככמון כקצת ״ גם לו דתו שונה
עתה אקום ״ הניחה לי אכלהו נצח:
אני מחה אמחה את כל היקום ״ אשר ב
ברגליו אם טוב בעיניך ״ אותו אעש כלה
לא יוכלו קום:
מלכו השיב לו ביני ובינך ״ מה הוא חשוב
ובכן ידיד כתוב חתום ״ הא לך טבעתי
עשה כרצונך:
אל עושה פי החירות מפיתום ״ וגאון מצרים
לעין כל שבר ״ הפר עצתם ״ בו רוחם יתום:
הפך פדיום לפדיון מתגבר ״ על יד מרדכי
ואסתר אדר ״ היקר והמן בנפשו דבר:
ולספר הענין על הסדר ״ דברי באר היטב
לאטי ״ יבא בפרט איש לא יעדר:

גַּם מִדִּבְרֵי הַגָּדָה בְּעִטִּי׳ אִישׁ אִישׁ בִּמְקוֹמוֹ
עַל דִּגְלוֹ׳ יֵלֵךְ אֶל הַשַּׂעֲרָה וְלֹא יַחֲטִי:
אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ זֶה אָדָם וְלֹא מֶלֶךְ׳ מָלַךְ עַל
שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה׳ מְדִינָה מְחוֹז
חֵפֶץ וּפֶלֶךְ:
מֵהוֹדוּ וְעַד כּוּשׁ בְּכָל פְּאַה׳ בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה
וְעַד עַזָּה׳ כָּבַשׁ כָּל עִיר מִבְצָר אֲשֶׁר
תְּאַה:
הַטּוֹבָה הַשְּׁמֵנָה אַב רַזָּה׳ רָדָה נָבָל בְּנֶפֶשׁ
בְּבִירָה׳ מֵרוֹדֶה מִתְפַּשָּׁה וְעַד עַזָּה:
וּבְעֵת שִׁבְתּוֹ בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה׳ עַל כִּסֵּא
מַלְכוּתוֹ הוּא רַב אוֹנִים׳ בִּשְׁנַת שָׁלֹשׁ
לְמַרְבֵּה הַמִּשְׂרָה:
עָשָׂה מִשְׁתֶּה מֵאָה יוֹם וּשְׁמוֹנִים׳ בְּגֹמֶר
בִּנְיַן כִּסְאוֹ בְּאוּלָמוֹ׳ כִּי כֵן מָלְאוּ יְמֵי
הָאוּמָנִים:

אֲשֶׁר מִמֶּרְחָק הֵבִיא לִשְׁלֹמוֹ לִבְנוֹת כִּסֵּא
מַעֲשֵׂה אֲמַרְכּוֹל דּוֹמֶה לְכֵס שְׁלֹמֹה:

ואומר ברכו וקודם שירה חדשה אומרים מי כמוך
לר׳ יהודה הלוי הכתוב בסדורים ומתפללין ומוציאין שני
ס״ת וקורין בראשון ז׳ גברי בל׳ השבוע וקדיש ולספר
שני קורין בל׳ כי תשא זכור את אשר עשה לך עמלק ו
ומפטירין בשמואל א׳ סי׳ טו׳ ויאמר שמואל אל שאול וגו׳
וגומרין סדר התפלה כשאר שבתות ובמנחה א״א נקדך

סדר שבת פרה

ישש אומרים שפ׳ זכור ופרה חייבים לקרותם מדאורייתא
לפיכך בני הישובים שאין להם מנין צריכים לבא ב
במקום מנין באלו השבתות כדי לשמוע אלו הפרשיות
שהם מדאורייתא ובשחרית מתחילין כשאר שבתות ו
וקודם נשמת אומרים זה הרשות להשלבת מורינו הרב
הרופא המובהק אליעזר די מורו יצ״ו

רשות

רשות לנשמת לשבת פרה

ארחות החקות הודיענו אשר
נפלאות רחוק ממנו כי
יתן טהור טהרנו לעד לעולמי עד תשמרנו:
מי יתן טהור טהרנו

לא הבין דרכה גם אחכמה כי היא חקוקה
וגם נחתמה כי חקת תורה על כל רמה
ומכל עין לנו נסתמה: מי יתן טהור

ירחב לב כל חסידיך לידע ולהבין ס
סודותיך מדוע אם תשא אפיך אשר
בנה סר פקודיך: מי יתן טהור טהרנו

ענו נפלא בה שאל עליה והשיב אליו
בטעמיה חתום בלבך פקודיה לך לבד
כל ענייניה: מי יתן טהור טהרנו

זכה ונקיה יפה וברה איך היתה לפרה
סוררה

סוֹרְרָה״ וּבְעוֹל הָעַמִּים הִיא נִקְשָׁרָה״ הָתֵר
וְנַתֵּק עֲבוֹת נֶאֱסָרָה: כי יתן טהור טהרנו

רָם עַל כָּל רָמִים אַדִּיר אַדִּירִים״ חָזָק יַתֵּר
יְדֵי אֲסִירִים״ וּנְשַׁלְּמָה שְׂפָתֵינוּ פָּרִים״ זְרוֹק
עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים: כי יתן טהור טהרנו

ואומר נשמת כל חי וקודם ברכו אומר זה היוצר

יוצר לשבת פרה

אוֹם אֲשֶׁר בְּךָ דְּבוּקָה״ חֲפֵצָה וְרַצִּית
לְצִדְקָה״ לְהַנְחִילָהּ מִדְּבַשׁ מְתוּקָה:
בְּאוֹר עֲרוּכָה וַעֲמוּקָה״ לָהֶם בְּאַהֲבָה לַחֲשָׁקָהּ״
כִּרְבִיד בְּצַוָּאר לַחֲבְקָהּ:
גַּם הִיא בִּמְאוֹד מְחוּזָקָה״ בְּתוֹקֶף וּבְתְנַאי נ
נֶחְקָקָה״ מֵעִמּוֹ בְּלִי לְסַלְּקָהּ:
אַשְׁרֵי מִי זֹאת בְּהִתְחַזְּקָם בְּתוֹרָה זֹאת בְּפִתְחֵי מְזוּזוֹת
קָדוֹשׁ:

דָרַשׁ בְּעַד נוֹטְרָה ״ וְגַם לְהָבִיא פָּרָה ״
בַּעֲדָם עֲבוּר לְכַפָּרָה:
הֲלֹא כְחַטְאוּ בְבֶן פָּרָה ״ חָרַט עֲלֵיהֶם גְזֵירָה
וְהִנָּם כַּאֲמִירַת סוֹרְרָה:
וְזֶה הַמְקַבֵּל עֲתִידָה ״ חָשׂוּךְ מֵהֶם עֶבְרָה
וְכָל צוּקָה וְצָרָה:
זִכְרוֹן פָּרָה אֲדוּמָּה ״ בְּפִי יוֹנָה תַמָּה ״
לָעַד בְּלִי לְעַלְמָה:
חֶסֶד דַּת תְּמִימָה ״ יַעֲשׂוּ בָהּ לְהִתְרוֹמְמָה ״
לִפְנֵי יוֹצֵר נְשָׁמָה:
כִּי עַמֶּיהָ בְּטוּב טַעְמָה ״ בְּלִי הֱיוֹת לְשַׁמָּה ״
כְּהָאָרֶץ הַנְשַׁמָּה:
זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה ״ עֲרוּכָה וּשְׁמוּרָה ״ בָּהּ
לְהַקְדִּישׁ מָרוֹם וְנוֹרָא קָדוֹשׁ:
יְקָרָה וְהַרְבֵּה תְמִימָה ״ וּמִכָּל מוּם שְׁלֵמָה ״
בִּנְקִיּוּת וּבְטַהֲרָה מְסוּיָּמָה:

כתב

שבת פרה

כְּתַב חִקּוּק רְשׁוּמָה · לְשַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ עֲגוּמָה ·
לְמַעְלָה לִזְקוּף וּלְרוֹמְמָה :
לְטַהֵר חֵטְא אַשְׁמָה · וְלִמְחוֹל עָוֹן וְזִעוּמָה
עוֹד בְּלִי לְהַאֲשִׁימָה :
מְטַהֶרֶת גּוֹי אֶחָד · לְרָצוֹת לְשֵׁם הַמְיוּחָד ·
אֲשֶׁר בְּכָל פֶּה נִתְיַחָד :
נַפְשָׁם תוּחַשַׁךְ מִפַּחַד · וְהֶגְיוֹנָם בַּל יִתְפַּחַד ·
בְּהִתְפַּלְּלָם בְּלֵב אֶחָד :
שׁוֹנְאֵיהֶם יִירְשׁוּ כְּאֶחָד · בְּפַחַת וּפַחַד ·
בְּעָבְדָם לְצוּר שְׁכֶם אֶחָד :
עַל יַד כֹּהֵן נְתִינָתָה · וְלִכְבוֹדוֹ מַתְּנָתָה ·
דִּקְדּוּק כָּל פִּנָּתָה :
פְּעוּלָּתָה וְהַקְרָבָתָה · הוּא יַקְרִיב אוֹתָה ·
וְהוּא יוֹצִיא אוֹתָה :
צוֹפִים הַכֹּל טוֹבָתָה · וּמְתַנִּים אֶת בִּרְכָתָה ·
כָּל קְהַל עֲדָתָה :

קדושה

קְדוֹשָׁה וְלֹא פְסוּלָה׃ בְּלִי מוּם וְעוּלָה׃
כְּקָרְבַּן כָּלִיל וְעוֹלָה׃
רָם אוֹתָהּ עִילָּה׃ בְּחֵפֶץ וְלֹא בְגְעִילָה׃
קְהָלוֹ בָהּ לְהוֹעִילָה׃
שׁוֹמְרֶיהָ יוּנְצְרוּ מֵחַלְחָלָה׃ מִכָּל נֶגַע
וּמַחֲלָה׃ בְּשׁוֹרְרָם שִׁיר וּתְהִלָּה׃
תִּיפֵן בְּכוּלָם בְּרוּכִים׃ אֲשֶׁר שִׁמְךָ מַזְכִּירִים
וּזְרוֹק עֲלֵיהֶם מַיִם טְהוֹרִים קָדוֹשׁ׃

אופן לשבת פרה

אֲבָרֵךְ לְאֵל אֲשֶׁר יָצַר שְׁחָקִים מֵעַל
אֲדָמָה׃ וַאֲהַלֵּל לוֹ בְּיוֹם פָּרָה
אֲדוּמָּה׃
נְבוֹנִים חָקְרוּ אֶת תַּעֲלוּמָהּ׃ וְלֹא יָכְלוּ
לִמְצֹא בָהּ׃ דַּעַת וּמְזִימָּה׃
יָחִיד עוֹלָם׃ לְבַד יָדַע מְקוֹמָהּ׃ וְחַק
חקה

שבת פרה

חֻקָּה ״ סְתוּמָה וַחֲתוּמָה:
יְשָׁרָה אִמְרַת אֵל ״ טְהוֹרָה וַעֲצוּמָה ״
וּמְמָרָה מְסוּרָה וּרְשׁוּמָה:
הֲמוֹן שִׂיחִי ״ לְזֹאת אִפְצָה בְּאֵימָה ״ לְךָ
צוּרִי ״ אֶכּוֹף רֹאשׁ וְקוֹמָה:
וְאִם אֵין בִּי ״ יְכוֹלֶת וּנְשָׁמָה ״ הֱיֵה עֶזְרָה
לְאֵין אוֹנִים וְעָצְמָה:
דְּבַר סוֹדָהּ ״ מְאוֹד עָמוֹק בְּחָכְמָה ״ וּמִי
יָכוֹל חֲקוֹר דְּבַר מְאוּמָה:
הֲלֹא אָב אֵין לָנוּ ״ מִי פָּרָה קְדוּמָה ״
שְׂפָתֵינוּ תְּמוּר פָּרָה נְשַׁלְּמָה:
וְיִתְגַּדַּל שְׁמוֹ ״ בְּסוֹד קְדוֹשֵׁי אֵימָה ״
וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא בְּעָלְמָא:

זולת לשבת פרה

אֵל עֶלְיוֹן לְמַעַן חֲסִידֶיךָ ״ תּוֹרָה
הנחלת

הִנְחַלְתָּ לְזֶרַע יְדִידְךָ׃ כִּי טוֹבִים דוֹדֶיךָ:
נָתַתָּ לָהֶם מִקֶּדֶם בְּמָרָה׃ שָׁלֹשׁ מִצְוֹת מִן
הַתּוֹרָה׃ שַׁבָּת וְדִינִים וּפָרָה:
חָשַׁב לְזַכּוֹת אוֹתָם׃ וּמִצְוַת שַׁבָּת הִקְדִּים
לְהוֹרוֹתָם׃ יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם:
בְּמִצְוַת פָּרָה אֲדוּמָּה׃ אָמַרְתִּי אֶחְכָּמָה׃
וְהִיא רְחוֹקָה מִמֶּנִּי וַעֲצוּמָה:
הִזְהִירָם לִהְיוֹת נִשְׁמָרִים׃ מִטּוּמְאַת מַגַּע
וַאֲוִירִים׃ בְּמֵי חַטָּאת יִהְיוּ נִטְהָרִים:
אֵיךְ מַגָּעָהּ מְטַמְּאָה׃ וּמְטַהֲרָה בְּהַזָּאָה׃
אֵין חָכְמָה וְאֵין תְּבוּנָה וְאֵין יִרְאָה:
עֶגְלָה בַּת שְׁתַּיִם׃ וּפָרָה בַּת שָׁלוֹשׁ אוֹ
אַרְבַּעְתַּיִם׃ וּזְקֵנָה כְּשֵׁרָה בְּלִי מוּמַיִם:
אִם הָיוּ בָהּ שְׁתֵּי שְׂעָרוֹת שְׁחוֹרוֹת׃ הַחֲכָמִים
אוֹסְרוֹת׃ וְכֵן אִם הָיוּ קַרְנֶיהָ וּטְלָפֶיהָ
שְׁחוֹרוֹת:

קשר

קֶשֶׁר עָלֶיהָ עוֹל לְשׁוֹמְרָהּ׳ וְכָל דָּבָר
לְצָרְכָּהּ כְּשֵׁרָה׳ אֲבָל לַחֲרוֹשׁ אַף
עַל פִּי שֶׁלֹּא חָרְשָׁה אֲסוּרָה:
חוּקִים וּמִשְׁפָּטִים צִוָּה לָהֶם׳ לְהַיְשִׁירָם
וּלְזַכּוֹתָם׳ וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם:

מי כמוך לשבת פרה

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך ואין דומה לך
אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת׳ יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת שַׁת
בַּטּוּחוֹת׳ וּמְרוֹמָם עַל כָּל תְּהִלּוֹת
וְתוּשְׁבָּחוֹת׳ עוֹשֶׂה צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:
יִסַּד לְעַמּוֹ מִשְׁפָּטִים וְחוּקִים׳ כְּרְאִי מוּצָק
חֲזָקִים׳ וּכְכֶסֶף שִׁבְעָתַיִם מְזוּקָּקִים׳
כֹּה אָמַר יְיָ שִׁמְרוּ מִשְׁפָּט:
יִשְׂרָאֵל עַמִּי שִׁמְעָה וְאָעִידָה׳ בָּךְ חוּקָּה
לְתוֹרָה

לְתוֹרָה וְלִתְעוּדָה׳ וּקְחוּ פָּרָה אֲדוּמָה
בְּזִמְרָה וְתוֹדָה׳ כִּי אֲנִי יְיָ עוֹשֶׂה צְדָקָה
וּמִשְׁפָּט:

הֵן מִצְוַת שַׁבָּת וְדִינִים וּפָרָה׳ נִצְטַוּוּ יִשְׂרָאֵל
בְּמָרָה׳ הֱיוֹת לָהֶם לִקְדוּשָּׁה וּלְטַהֲרָה׳
שָׁם שָׂם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט:

וְסוֹד פָּרָה מִכֹּל נֶעְלָם׳ סָמוּךְ לָעַד לְעוֹלָם׳
לֹא יֵדְעוּ כִּי אִם מֶלֶךְ עוֹלָם׳
אַשְׁרֵי שׁוֹמְרֵי מִשְׁפָּט:

דִּין זֶה עָמוֹק מִי יִמְצָאֶנּוּ׳ הֶחָכָם מִכֹּל
אָדָם נֶעְלָם מִמֶּנּוּ׳ חוֹק וּגְזֵירַת מֶלֶךְ
הוּא וְאֵין לְבַקְּשֶׁנּוּ׳ וַיְשִׂימֶהָ לְחֹק וּמִשְׁפָּט:

הַדִּין הָיָה לִהְיוֹת קְדוּמָה׳ פָּרָשַׁת הַחֹדֶשׁ
לְפָרָשַׁת פָּרָה אֲדוּמָה׳ וּמִפְּנֵי טַהֲרַת
יִשְׂרָאֵל קַדְּמָה׳ כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא
מִשְׁפָּט:

ברורה

ברורה פרה אדומה תמימה אדמדמת׃
אם היו בה מומים ידועים נפגמת׃
אך אם היו כדרכה נשלמת׃
ההופכים ללענה משפט:
נתינתה ליד סגן הכהנים אלעזר׃
ושחיטתה לפניו נכשרת בזרי׃
משגיח אליו לבל יהיה מוזר׃ ויקרב את
העולה ויעשה כמשפט:
ראויה היותה בת שלש והנונה׃ ולא
עגלה ולגדולה עד זאת העונה׃
אחרי בלותה היתה לה עדנה׃ כי לכל
חפץ יש עת ומשפט:
במחיר רב מקנתה ולא גזולה׃ כי האל
שונא גזל בעולה׃ מתרומת ה
הלשכה נלקחת בלי עולה׃ למדו
היטיב דרשו משפט:

ישליך

ישליך תוך שריפתה מן הגבוה והשפל׃
כל גאה ישפיל עצמו כאזוב השפל׃
ויסר מעליו חושך ענן וערפל׃ כי יהיה
צדיק ועשה משפט׃
אודם שני תולעת על חטא תולעת
יעקב׃ להסיר כל כתם מלב עקוב׃
יכלה מוקשים גם יקוב׃ כי ײ אוהב
משפט׃
העוסקים בפרה טעונים רחיצה׃
ובגדיהם היו עמהם לשמצה׃
ובמקוה טובלים ובהערב שמש יטהרו
בדיצה׃ להלוך אל משפט׃
רם סודה איך מטהר טמאים ומטמא
טהורים׃ לא האפר מטהר רק מ
משפיל ומרים׃ הראה כח מעשיו לעמו
ופקודיו ישרים׃ מעשה ידיו אמת

ומשפט

ומשפט:

נכח אהל מועד באצבעו הימנית׳ יזה
שבע פעמים וכן פעם שנית׳ לבית
קדש הקדשים בזה התבנית׳ כי שמה
ישבו כסאות למשפט:

קבל הדם בשמאלו וימינו שולח׳ שומר
בל יתעסק במלאכה ודעתו להשיח׳
להכין אותה ולסעדה במשפט:

יקר חוקה היתה אחת לשריפה׳ זאת
בת שלש ובת שתים עגלה ערופה׳
והיתה למשמרת למי נדה לתרופה׳
לחוק ולמשפט:

להר המשחה לנגד הר הזתים׳ יוציאנה
לשריפה בבגדים משרתים׳ על
המערכה לטהר טומאת המתים׳ כי
את כל מעשה יביא במשפט:

טרם

טרם שריפתה מפרישין הכהן מביתו ״
שבעת ימים על פני הבירה ללשכתו ״
ומזין עליו כל שבעה מכל החטאות לטהרתו ·
בדרך נתיבות משפט:
יתחטא הטמא בשלישי ובשביעי ל
לטהרתו ״ באפר הפרה עם מי
זריקתו ״ ועל האהל ועל הכלים כי כן גזרה
חכמתו ״ ויגבה יי צבאות במשפט:
נורא ואדיר בחרת מקדם לעם קדושים ·
והיו נטהרים באפר פרה ועולת
אישים ״ ועתה טהרנו מטומאותינו ואם
אין קדשים ״ והושג אחור משפט:
עליון זכור נא לעבדיך ״ והביאם קרית
נחלתיך כגודל חסדך ״ כאשר
דברת בחזון לחסידיך ״ וארשתיך לי
בצדק ובמשפט:

חזקם

חַזְּקֵם וְיַסְּדֵם בְּתוֹרַת צִוָּה לָנוּ מוֹרָשָׁה״
מֹשֶׁה לִקְהִלַּת יַעֲקֹב הַקְּדוֹשָׁה״
אֲשֶׁר נִתְּנָה לִגְאוּלִים בְּצֵאתָם בַּיַּבָּשָׁה״
לִשְׁמוֹ שִׁבְּחוּ שִׁירָה חֲדָשָׁה:

ואומר ברכו ויוצר אור ומתפללין ומוציאין שני ס"ת וקורין בראשון שבעה גברי בפ' השבוע ו וקדיש ובספר שני קורין בתחלת פ' זאת חוקת התורה וקדיש ומפטירין ביחזקאל סי' לו בן אדם בית ישראל יושבים על אדמתם עד וידעו כי אני ה' ומתפללין מוסף ואומרים כאשר אמרנו ו ובמנחה אין אומרים צדקתך:

סדר שבת החדש

בשבת שלפני ר"ח ניסן קורין אותו שבת החדש ואם חל ר"ח ניסן בו ביום קורין אותו שבת החדש ור"ח וקודם נשמת אומר זה הרשות

רשות לנשמת

שִׁמְךָ אֵלִי אוֹדֶה בְּכֹחִי ״ קַבֵּל רֵיחַ
נִיחוֹחִי ״ לְפָנֶיךָ אֶשְׁפּוֹךְ שִׂבְחִי ״
בְּקָרוֹב לִי שְׂשׂוֹן יַרְחִי׃

בְּחַרְתָּ לְנֵס כָּל רָאשִׁים ״ הַחֹדֶשׁ רֹאשׁ ח
חֳדָשִׁים ״ כִּי בוֹ יָצְאוּ חֲמוּשִׁים ״ וּמִבֶּטֶן ע
עֲמוּסִים׃

תְּחַדֵּשׁ נִפְלְאוֹתֶיךָ ״ עֲטֶרֶת תִּפְאַרְתֶּךָ כִּי
אַנְשֵׁי אֱמוּנָתֶךָ מְקַוִּים לִישׁוּעָתֶךָ׃

יָרֵחַ לְאַיָּיהָ אוֹרוֹ ״ וְהַשֶּׁמֶשׁ זוֹהֲרוֹ ״ תָּאֵר
חִישׁ נָא נֵר מְאוֹרוֹ ״ אַתָּה אוֹר פְּאֵר נִזְרוֹ׃

אוֹדֶה לַעֲדֵי יְחוּדֶךָ ״ עַל זֶרַע יְחִידֶךָ ״ הָאֵר
שֶׁמֶשׁ מֵהוֹדֶךָ ״ וְיָרֵחַ מֵחַסְדֶּךָ׃

ואומר נשמת וקודם ברכו אומר זה היוצר

יוצר לשבת החדש

אות זה החדש׳ אצת מכל לקדש׳
ובו ישע לחדש:
ב יחריך תובעים אותך׳ לחדש ואתה אותם מקדש׳
אל נערץ בקודש:
ג אולתם עתה תחדש׳ וצורריהם פתאום
לחדש׳ וכל פה ירוממם ויחדש:
החדש הזה לכם׳ בכל מושבותיכם׳ נחלה
בכל קהלכם קדוש:
ד דרשתו מכל חדשים׳ והנחלתו לקדושים׳
היות בו מוקדשים:
ה זמנתו לשלישים׳ לאפרתים מוגלשים׳
למנות עד שלשים:
ו בו תפיל קדשים׳ ותחמול על צאן ק
קדשים׳ בבית קדש הקדשים:
ז כרון שבועת ברוכים׳ הזכרת למבורכים׳
להושיעם מיד מפריכים:

ויונך

חונן דלים ודכים׳ חמלת על נמוכים׳
אשר אחריך משוכים:
טוב טעם מאריכים׳ ולפניך לבשופכים׳
בראש ירח ממליכים:
יקובצו עתה מקהלים׳ביופי תואר מ
מכלולים׳ ושם תשמע פלולים:
כבוד שמך מעלים׳ ובשיח תחן מתפללים
בחשבון ראש רגלים:
לפניך יהו מסוגלים׳ כל זועי דגלים׳׳
משוררים ומהללים:
מה גדלו מעשים׳ לעושה נפלאות ונסים׳
לבנים אהובים ועמוסים:
ניצלו מיד פתרוסים׳ אשר אותם מעשים׳
והועבתו היות ששים:
שונאיהם בים דורסים׳ וכנת ראש כמו
רופסים׳ כי בגוחם היו חוסים

עולצי

עוֹלְצֵי בִשְׂמָחוֹת׳ יָשִׂישׂוּ בְּרוֹב הַצְלָחוֹת׳
וְיִתְמַלְטוּ מִכֹּל אֲנָחוֹת:
פּוֹדֶה אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת׳ הַמְעוּלֶּה מִכֹּל שְׁבָחוֹת׳
יַטֶּה אוֹזֶן לְשִׂיחוֹת
צוֹרְרֵיהֶם יַפִּיל בַּשִּׁיחוֹת׳ וְנַפְשׁוֹתָם יְהוּ שְׁחוֹת׳
בְּכָל רַע מוּכָחוֹת:
קָדוֹשׁ שׁוֹכֵן עֲדָרִים׳ זָכַר בְּרִית אַבִּירִים׳
אֲשֶׁר לְפָנָיו הָיוּ בְרוּרִים:
רָץ בְּבָנִים מוּבְחָרִים׳ מִכֹּל צַד וַעֲבָרִים׳
לְפָנָיו הֱיוֹת מְשׁוּמָרִים:
שָׁקַד עָלָיו בְּלֵיל שִׁמּוּרִים׳ מִקֶּטֶל לְמַעֲנָם
בְּכוֹרִים׳ וְהוֹצִיאָם בִּרְכוּשׁ מוּדְרָרִים:
תִּיפֶן בְּאַנִי יְשֵׁנָה׳ וְתַצִּילָה מְעַדִינָה׳ בְּרֹאשׁ
חֹדֶשׁ הַשָּׁנָה קָדוֹשׁ:

זולת לשבת החדש

אַחְלֶה בּוֹרֵא נִיב וְלָשׁוֹן · בְּעַד נְצוּרֵי
בְּבַת אִישׁוֹן · הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם
רִאשׁוֹן:

רִאשׁוֹן לְמִנְיַן רְגָלִים · לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה ו
וְחֶשְׁבּוֹן דְּגָלִים · וְקָרְבַּן צִבּוּר וַעֲגָלִים:

גְּאוּלִים בּוֹ חוֹפֶשׁ מָצְאוּ · מֵעַבְדוּת לְחֵרוּת
יָצְאוּ · כָּל צִבְאוֹת יְיָ יָצְאוּ:

בָּשָׂר וָדָם מִתְבּוֹסֶסֶת · תְּצָרֵי לָהּ תַּחְבּוֹשֶׁת ·
הִכָּה בִּבְכוֹרֵי נוֹף וּפִי בוֹשֶׁת:

זָדוּ וְלָקוּ בַּאֲשֶׁר מָרוּ · תְּחִלַּת דָּם בְּדָם הֶעֱמִידוּ ·
מִשְׁמֶרֶת טַהֲרַת נְקִיִּים הֶעֱמִידוּ:

חֵלֶף נִאֲצוּ תְּמִים דֵּעִים · הַלְאוֹת בְּשִׁקָּצִים
דּוֹר דֵּעִים · שֶׁרֶץ אַרְצָם צְפַרְדְּעִים:

צוּר אֲשֶׁר דְּרָכָיו בְּמִדָּה · מָדַד אוֹתָם
בְּדָבָר אֲשֶׁר זָדָה · וְהִכָּה אוֹתָם מִדָּה כְּנֶגֶד
מִדָּה:

רַד בְּעַצְמוֹ עִם סִיעוֹתָיו״ שַׁמַר בֵּינוֹ בֵּין פּ
פְּסִיעוֹתָיו״ לַעֲרוֹץ עָרִיצִים וּלְעַזֵּר
נְטִיעוֹתָיו:
צוּר פּוֹדֶה גוֹאֲלֵנוּ״ כִּגְאֻלַּת אֶת אֲבוֹתֵינוּ״
עֶזְרָתֵנוּ עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ:

מִי כָמוֹךָ לשבת החדש

מִי כָמוֹךָ וְאֵין כָּמוֹךָ מִי דוֹמֶה לָּךְ וְאֵין דוֹמֶה לָךְ

שׁוֹמֵר עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל״ בְּכָל צָרָה עִמָּנוּ״
אֵל״ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה וְגוֹאֵל״
אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
בָּרָא כֹּל בְּחָכְמָה״ מַשְׁקִיף מִמְּעוֹן קָדְשׁוֹ
הַשָּׁמַיְמָה״ לְהוֹצִיא בְּיַד רָמָה״
אֶת עַמּוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
תָּמִים פָּעֳלוֹ״ נוֹתֵן לְאִישׁ כְּמַעֲלָלוֹ״ וְשָׁב
וְרָפָא לוֹ״ הִנֵּה צַעֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

יחיד

יָחִיד אֲשֶׁר אֵין בִּלְתּוֹ ׳ זָכַר אֶת בְּרִיתוֹ ׳ וַיֹּאמֶר
לְמֹשֶׁה נֶאֱמַן בֵּיתוֹ ׳ הוֹצִיא אֶת עַמִּי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת הָעָם מִמִּצְרַיִם ׳ עַל הַר הַזֶּה
תַּעַבְדוּן לְעוֹשֵׂה אֶרֶץ וְשָׁמַיִם ׳
וְהוּא יְחַיֵּינוּ מִיּוֹמַיִם ׳ כֹּה תֹאמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
נוֹרָא נִשְׂגָּב וְאָיוֹם ׳ הִנְנִי הוֹלֵךְ לְהוֹצִיא פִּדְיוֹם ׳
וְאָמְרוּ לִי מַה שֵּׁם שׁוֹלַחֲךָ הַיּוֹם ׳
מָה אוֹמַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
רָאֹה רָאִיתִי אֶת עֳנִי עַמִּי ׳ אֲשֶׁר מִצְרַיִם
מַעֲבִידִים לְאוּמִּי ׳ יְיָ שְׁלָחַנִי זֶה שְּׁמִי ׳
לְעוֹלָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם ׳ פָּקוֹד פָּקַדְתִּי אֶתְכֶם
וְאֶת הֶעָשׂוּי לָכֶם ׳ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃
בֹּא אֶל פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם ׳ וַאֲמַרְתֶּם

כה

כֹּה אָמַר אֱלֹהֵי הָעִבְרִים ׳ נֵלְכָה נִזְבְּחָה עַל
אַחַד הֶהָרִים׳ יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל:
יָדַעְתִּי כִּי לֹא יִתֵּן אֶתְכֶם לְמַעַן רְבוֹת מ
מוֹפְתַי ׳ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם נִפְלְאוֹתַי׳
וְהוֹצֵאתִי אֶת צִבְאוֹתַי אֶת עַמִּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:
שָׁמוֹעַ יִשְׁמַע פַּרְעֹה צְעָקָה גְדוֹלָה ׳ בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם בַּחֲצִי הַלַּיְלָה ׳ יָקוּם הוּא
וַעֲבָדָיו בְּחִילָה ׳ לֵאמֹר צְאוּ גַם אַתֶּם גַּם
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
יִשָּׂא הָעָם טֶרֶם יֶחְמָץ אֶת בְּצֵקוֹ ׳ מֵרוֹב
לַחֲצוֹ וְדַחֲקוֹ ׳ כִּמְשְׁאֲרֹתוֹ צְרוּרָה ב
בְּשִׁקְוֹ ׳ עָשׂוּ כִּדְבַר מֹשֶׁה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בֵּין הָעַרְבַּיִם יִשְׁחָטוּהוּ ׳ וּבְלֵיל חֲמִישָׁה עָשָׂר
יִצְלוּהוּ ׳ עַל מַצּוֹת וּמְרוֹרִים יֹאכְלוּהוּ ׳
כֹּל קְהַל עֲדַת יִשְׂרָאֵל:
יַחַד רֹאשׁוֹ עַל כְּרָעָיו וְעַל קִרְבּוֹ ׳ וְעֶצֶם
לֹא

לא יִשְׁבְּרוּ בוֹ ״ כָּל בֶּן נֵכָר לֹא יֹאכַל בּוֹ ״
כִּי לֹא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן הוּא רֹאשׁ חֳדָשִׁים ״
וַיֵּצְאוּ מִמִּצְרַיִם חָפְשִׁים ״ הֲלוּצִים
וַחֲמוּשִׁים ״ עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
חוֹנִים עַמּוּד הֶעָנָן וְעַמּוּד אֵשׁ עֲלֵיהֶם ״
לַנְחוֹתָם הַדֶּרֶךְ וּלְהָאִיר לָהֶם ״
וְהִנֵּה מִצְרַיִם נוֹסֵעַ אַחֲרֵיהֶם ״ וַיִּצְעֲקוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
זָכַר בְּרִית אַבְרָהָם אֲבוֹתָם ״ וּזְכוּת נֶעֱקַד
וְאִישׁ תָּם ״ וַיּוֹשַׁע יְיָ אוֹתָם ״ וַיִּסְעוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
קָם פַּרְעֹה וְחֵילוֹ אַחֲרֵיהֶם לִנְסֹעַ וְלֹא
יָדַע כִּי עֵת לִנְטוֹעַ ״ וְעֵת לַעֲקוֹר
נָטוּעַ ״ לִנְקוֹם נִקְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
שׁוֹרְרוּ לְאֵל פִּלְּטָם מִמֶּלֶךְ קָשֶׁה ״ מִמַּיִם
רַבִּים

רַבִּים יַמְשֶׁה׳ אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל:
שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים׳ לְסוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְעוֹזֵר דַּלִּים׳ מִי כָמוֹךָ
בָּאֵלִים׳ וּמִי כְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל:
ואומר ברכו ומתפללים ומוציאין שני ס״ת וקורין
בראשון ז׳ גברי בפ׳ השבוע וקדיש ובספר שני
בפ׳ בא אל פרעה את החדש הזה לכם ראש חדשים
עד המאכלו מצות וקדיש ומפטירין ביחזקאל סי׳ מ״ה
כה אמר ה׳ אלהים בראשון בא׳ לחדש תקח פר בן
בקר לחטאת עד עולת התמיד ואומר אשרי ומחזיר
לדוד ומחזירים הספרים למקומן וקדיש ומתפללין
מוסף כאשר שבתות ובמנחה אין אומרים צדקתך

סדר שבת החדש ורא״חד

בשבת החדש וראש חודש קודם נשמת אומר פיוט
לר״ח ושבת שירו לאל נבוני הכתוב בדף יקודם
ברכו

ברכו אומר היוצר של שבת החדש אותה החודש
ויש נוהגים לומר קודם יוצר של שבת ור"ח ואומרים
המאורות כמו בשבת החדש ואומרים הקדושה כמו
בשבת ור"ח ומוציאין ג׳ ס"ת וקורין בראשון ששה
גברי ומשלים בב׳ קרבן של ר"ח והמפטיר בספר שלשי
החדש הזה לכם ראש חדשים וקדיש והמפטיר ב
באי רפליך מנה היינו מענין הספר שלשי של
שבת החדש ואומר ג"כ בתחלת וסוף הפטרת
ר"ח ואומר כל השאר כמו שבת וראש חדש:

סדר שבת הגדול של פסח

שבת שלפני הפסח קורין אותו שבת הגדול על
שם שפסח מצרים היה בעשור לחדש ניסן ובשבת
היה ובו ביום לקחו איש שה לבית אבות שה לבית
והיו המצריים רואים שלקחו ישראל לשחוט את
אלהיהם והיו שיניהם קהות ולא היו יכולים למנוע

ונס

שבת הגדול

ונס גדולה היה ונס היה שהיה ד' ימים לשחיטה ולקחו
כולם ומשחו את המשקוף והמזוזות ונתלו אותן כדי
להריח ושמו ראשו על כרעיו ועל קרבו כמו שעושין
ומשרתו ונס כן עצמות לא היו שוברים והיו הכלבים
גוררין עצמות אלהיהם לפי שהיו המצרים עובדים
למזל טלה ולכן היה תועבת מצרים כל רועה צאן
לכן מפני אותן הנסים קורין זה השבת שבת
הגדול ונוהגין לומר פיוטים ויוצרות כדי לפרסם
הנס הגדול ומתחילין כשאר שבתות וקודם נ
נשמת יאמר זה הרשות

רשות לנשמת לשבת הגדול

שִׂישִׂי נְוַת יוֹשֶׁר״ רֹנִי יְפַת עֲצוּרֹת״
הִתְעַנְּגִי מִזִּיז״ אֲשֶׁר מַצּוֹת׳
רִיבוֹת גְּוִיָּתֵךְ״ נִטְשִׁי וְאַל תֵּצְאִי״
לָרִיב מְהֵרָה פֶּן״ יִתְגַּלְּעוּ מַצּוֹת״

פצחי

פצחי ביום פסחך׳ רנה לצור שולחך׳
חושי ואל יחמיץ״ שירך בחג מצות:

ואומר נשמת כל חי וקודם ברכו אומר זה

לה׳ מורינו הרב הרופא המובהק **פיוט לקדיש** אל׳ עזר די מורדו יצו

אתי כלה״ מטיט יון תבואי״
תשמיעלה״ הרם נס אהבה״
קומי אורי לנצח׳ נגד דודך אדום צח׳
דגול מרבבה:
לבי יהמה״ אנה פנה מלכנו״ צמה
כמה׳ תוך עיר ציון גואל״ עתה
אשמח נגדך״ כי יהל אורך״ אורך נקי
יהל:
ילד תורה״ בכל עמים קדשך״
שבה תורה״ ובברית זרע זרח״ אותו
תזכור לרחם׳ חושה שלח מנחם״

זרעו

זַרְעוֹ לַעַד יִפְרַח׃

עוּרִי לְבִשִׁי״ תַּמָּה כְּכַלָּה תַעֲדֶה״
דודיך
הִתְקוֹשְׁשִׁי הִנֵּה זֶה בָּא״ לְבִשִׁי עֲדָה
עֲדָיִים״ וִיחַיֵּיךְ מִיּוֹמַיִם״ יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּה׃
זוּלָתְךָ אֵין לָנוּ עוֹד מוֹשִׁיעַ״ זֶה חַסְדְּךָ
תַּעַשׂ לְנִדָּחָה״ קַבֵּץ אֶת אֵם נֶעֱרֶצֶת״
אֵם עַל בָּנִים רוֹבֶצֶת״ הַבָּנִים שְׂמֵחָה׃
רְצֵה אֵלַי״ קָרֵב לִי קֵץ כָּל תִּקְוָה״ שִׂמְחַת
גִּילִי״ יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ״ שִׁמְךָ גָּדוֹל
וְנָאוֹר״ וּבְאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר יִתְבַּנֶּה הַמִּקְדָּשׁ׃

ואומר קדיש ואח״כ זה היוצר

יוצר לשבת הגדול של פסח

אַשְׁכְּלוֹת שָׁדַיִם״ כּוֹנְנוּ לִכְבוּדָה״
שֵׂעָר צֶמַח״ וּבַאֲשִׁישׁוֹת
רְפוּדָה׃

באו

בַּאוּ סִימָנֵי בַּנְרוּת״ וּבַפֶּרֶק עָמְדָה׳ בְּדָמֶיהָ
מִתְבּוֹסֶסֶת״ וְאֵין אִישׁ לְעוֹדְדָהּ:
בֵּין שַׁדַי יָלִין״ אֶשְׁכּוֹל הַכּוֹפֶר״ מְצַפְצֶפֶת
נוֹאֶמֶת״ כַּלָּה בְּאִמְרֵי שֶׁפֶר:
פְּנֵי מְכוֹן זְבוּלוֹ״ רוֹחֲשִׁים בְּלִי חֵפֶר״
חוֹק זֵכֶר קְדוּשָּׁתוֹ״ לְהַעֲרִיץ וּלְסַפֵּר:
בְּמַעְלָה יִתְקַדָּשׁ״ וּבְמַטָּה יִתְפָּאַר״ הָאֵל
מָרוֹם וְנוֹרָא קָדוֹשׁ:
גַּע עֵת אֲהָבִים״ וְרִוּוּי דוֹדִים״ בָּא בַּעֲדִי
עֲדָיִים״ וְגִלְיוֹנֵי רְדִידִים:
ידיה
דוֹדָהּ עָבַר״ וְנָתַן עַל צְמִידִים״ וַעֲנָק
לְצַוְּארוֹתֶיהָ״ וּלְגַרְגְּרוֹתֶיהָ רְבִידִים:
הֲלֹא כְּחָתָן״ הַמְשַׁדֵּךְ כַּלָּה״ עַד הֱיוֹתָהּ
בְּנוֹף״ הָיְתָה מְשׁוּלָה:
וַיָּבֹא עִמָּהּ בַּבְּרִית״ לִהְיוֹת בַּעְלָהּ״
וַיְבִיאֶהָ אֵלָיו״ בִּשְׁבוּעַת הָאָלָה:

שבת הגדול

ז וּמְנוּלָה יַחַד ״ לִהְיוֹת שְׁלוּחִים ״ תְּאוֹמֵי
צְבִיָּה ״ הֵם שְׁנֵי הָאַחִים:
חֲלוֹת פְּנֵי בַת מֶלֶךְ ״ בִּדְבָרִים נְכוֹחִים ״
לְהוֹבִילָהּ לְמֶלֶךְ ״ בַּעֲלִיּוֹת מְרֻוָּחִים:
טַעֲמֵי סִימָנִים ״ לָהּ נוֹתְנִים ״ אֲשֶׁר מִיּוֹם
הוּלֶדֶת ״ נִמְסְרוּ לְאֵיתָנִים:
יְ חַדָה לִשְׁלוּחֶיהָ ״ לְהַאֲמִינָהּ בֶּאֱמוּנִים ״
וַתֵּרֶא וַתַּאֲמֵן ״ כִּי נַגַע זְמַן חִתּוּנִים:
כַּלָּה בְּנַעֲנוּעֶיהָ ״ הֵשִׁיבָה מִלָּה ״ טְרוּדָה
אֲנִי וּמְטוּלְטֶלֶת ״ סוּרָה וְגוֹלָה:
לְאֻמָּה מְסוּרָה ״ בְּיַד בְּנֵי עַוְלָה ״ וּמִי אֲנִי
לְהַצְלִיחַ ״ בְּכָזֶה הַמַּעֲלָה:
מְלוּכָה לִלְבּוֹשׁ ״ וּלְהִתְעַטֵּר בְּנֵזֶר וְאַחְלָמָה ״
שִׁפְחָה אֵיךְ תּוּכַל ״ פְּנֵי גְבִרֶת לְהוֹלִימָה:
נָ א כָּל כָּךְ אַל תִּתְגַּנִּי ״ מְשַׁדְּכֶיהָ הֱשִׁיבוּהָ
בִּנְעִימָה ״ כִּי בוֹעֲלַיִךְ עוֹשַׂיִךְ ״ יְיָ אִישׁ
מִלְחָמָה

מִלְחַמָה:

סִלְסוּל רוֹמְמוּתִי נָרוֹן׃ הַפִּיחִי לְגוֹחֵיךְ׃
צַוָּארֵךְ יִתְחָרֵז׃ וּבְתוֹרִים יִתְנָוּ לְחָיָיִךְ:
עַמֵּךְ וּבֵית אָבִיךְ שִׁכְחִי׃ וּמָאֲסִי בְמִבְטַחָיִךְ
וַהֲיִית עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת בְּיַד יְיָ׃ וּצְנִיף מְלוּכָה
בְּכַף אֱלֹהָיִךְ:

פָּרְעָה זֹאת שְׁמוּעָה כְּבַאתְהוּ׃ הֵחֵל לְיַסֵּר
צְנוּעָה׃ רֵיעַ לָמָּה תָרִיעִי׃ וְלֹא תִתְפַּסְּקִי
בְּכָל גִּבְעָה:

צִוָּה לִמְקוּדָּשָׁיו לִקְרוֹת׃ עֵצָה מַה לְיַדְעָה׃
נִמְנָה וְנִגְמַר לְהָשִׁיב׃ אֵין לִי בוֹ יְדִיעָה:

קֶרֶץ בְּשֵׁלָה הֱשִׁיבוּהוּ׃ מוּכָן לְיָפְיָהּ׃
חֵילֵךְ וְכָל אוֹצְרוֹתַיִךְ׃ יָבוֹזָּזוּ בִמְלוֹאֵי נְדוֹנְיָא:

רְאֵה וְהָבֵן וּלְמַד׃ וּמֵאֲרַמִּי קַח רְאָיָה׃ אֲשֶׁר
בְּשִׁעְבּוּד הוֹרָה׃ הוּצַּג עָרוֹם וְעֶרְיָה:

שׁוּלַמִּית זֹאת כְּשָׁמְעָה׃ אוֹפְדָה בְעֶדְיִ ק
קשוריה

יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ ״ יְיָ מַלְכֵּנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ׃
ה׳ חננו לך קוינו ה׳ מלכנו הוא יושיענו
לְכָל תִּכְלָה יֵשׁ קֵץ ״ וְאֵין קֵץ לִפְרָצַי ״
כָּלוּ שְׁנוֹתַי ״ וְאֵין מְתוֹם לְמַחֲצַי ״
שֻׁכַּנְתִּי בַּגָּלוּת ״ טְבוּעָה בְּבוֹצִי ״
וְאֵין תּוֹפֵשׂ מָשׁוֹט ״ הָאֳנִיָּה לְהוֹצִיא ״
עַד אָנָה יְיָ ״ תַּאֲרִיךְ קִיצִי ״
מָתַי קוֹל הַתּוֹר ״ יִשָּׁמַע בְּאַרְצִי ״
שִׁמְךָ בָּנוּ נִקְרָא ״ אַל תַּנִּיחֵנוּ ״
לָמָּה לָנֶצַח תִּשְׁכָּחֵנוּ׃ ה׳ חננו לך קוינו ה׳ מלכנו
מְחוּצִים לְחוּצִים ״ סוֹבְלֵי מַעֲמָס ״
בְּזוּזִים גְּנוּזִים ״ נְתוּנִים לְמִרְמָס ״
עַד אָנָה יְיָ ״ אֶזְעַק חָמָס ״ זֶה כַּמֶּה שָׁנִים ״
עוֹבְדִים לָמַס ״ יִשְׁמָעֵאל כְּאַרְיֵה ״ וְעֵשָׂו
כְּתַחְמָס ״ זֶה יַנִּיחֵנוּ ״ וְזֶה יִקָּחֵנוּ ״ לָמָּה
לָנֶצַח תִּשְׁכָּחֵנוּ׃ ה׳ חננו לך קוינו ה׳ מוש׳ ענו
הקולך

הַקּוֹלְךָ זֶה הַקּוֹל ״ גּוֹלַת אֲרִיאֵל ״
עָלְזִי וְצַהֲלִי ״ בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל ״ לְעֵת
הָרָשׁוּם ״ בְּסֵפֶר דָּנִיאֵל ״ וּבָעֵת הַהִיא ״
יַעֲמוֹד מִיכָאֵל ״ וְיִקְרָא עַל הָהָר ״ וּבָא
לְצִיּוֹן גּוֹאֵל ״ אָמֵן אָמֵן ״ כֵּן יַעֲשֶׂה הָאֵל ״
כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ ״ כֵּן תְּשַׂמְּחֵנוּ ״ לָמָּה לָנֶצַח
תִּשְׁכָּחֵנוּ: ה׳ חננו לך קוינו ה׳ [illegible]

מי כמוך לשבת הגדול

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך ואין דומה לך

אֵת מוֹעֲדֵי יְיָ אֲלֵיכֶם אֶקְרָא בְּחִירֵי
אֵלִי ״ וְחוּקּוֹת הַפֶּסַח וּמִשְׁפָּטָיו לְחַוּוֹת
אוֹאֵל ״ וְדַת בִּעוּר חָמֵץ אַגִּיד אֲשֶׁר בּוֹ לֹא
יִתְגָּאֵל ״ לָדַעַת מַה יַּעֲשֶׂה יִשְׂרָ׳:
בּוֹדְקִים לְאוֹר אַרְבָּעָה עָשָׂר לְאוֹר הַנֵּר
חָמֵץ וּשְׂאוֹר ״ בְּשָׁעָה שֶׁבְּנֵי
אדם

אדם מצויין במדור ׳ ואור הנר יפה לבדיקה
מכל מאור ׳ כי נר מצוה ותורה אור:
גם בתחלה ברך על בעור חמץ ואחר כך מלאכתך
תגמור ׳ יבעו מצפוניו ולא ישאר שאור לא לאור
הלבנה ולא לאור החמה ולא לאור האבוקה
צוך נאור ׳ ויבדל אלהים בין האור:
דיע אם הנחת עשר ומצאת תשע לבבך יתאמץ ׳
יצילך האלהים מכף מעול וחומץ ׳ ויאחז
צדיק דרכו לבער שנית את החמץ ׳ וטהר ע
ידים יוסיף אומץ:
הן אם תמצאהו טמון אחר שש ׳ אל תשכן באהלך
עולה ואל תהי בושש ׳ ובערת הרע מקרבך ולא
יהיה לך למוקש ׳ כל חשך טמון לצפוניו תאכלהו אש:
ובית המלח ובית הדונג לבודקם שים פניך ׳ ובית דגים
קטנים ראה בעיניך ׳ ובית העצים ובית התמרים
אוצרות מעדניך ׳ בין תבין את אשר לפניך:

זכור

זְכוֹר וְאַל תִּשְׁכַּח דָּבָר מִכֹּל אֲשֶׁר אֲנִי דוֹבֵר״
אוֹצְרוֹת יַיִן וְשֶׁמֶן כְּמִסְתַּפֵּק בְּכָל עֵבֶר״
וְכֵן אוֹצְרוֹת יַיִן אִם הַשַּׁמָּשׁ נִכְנָס שָׁם
וְעוֹבֵר״ וְעַל פַּת לֶחֶם יִפְשַׁע גָּבֶר:
חוֹרֵי הַבַּיִת הָעֶלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים לְבוֹדְקָם אֵין
צָרִיךְ אָדָם וְכֵן חוֹר שֶׁבֵּין יְהוּדִי לְאֲרַמַּאי
לֹא יִבְדּוֹק מִפְּנֵי חֲשָׁדָם״ הַרְחֵק מִמְּךָ עִקְּשׁוּת
פֶּה פֶּן יֹאמְרוּ בְּעָמְדָם״ קְסָמִים בְּיָדָם:
טוֹב שָׁכֵן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּאָחִיו לֹא יֵרַע עֵינוֹ״ זֶה
בּוֹדֵק מִכָּאן כְּחֶפְצוֹ וְכִרְצוֹנוֹ וְזֶה בּוֹדֵק מִכָּאן
בַּאֲשֶׁר תַּגִּיעַ יָדוֹ״ וְלַקַּח הוּא וְשִׁכְנוֹ:
יָדְךָ תִּהְיֶה בְּחָמֵץ שֶׁנָּפְלָה עָלָיו מַפּוֹלֶת לִבְדּוֹק
וּלְבַעֵר״ לַחְפּוֹר אוֹתוֹ מִמַּטְמוֹנִים ו
וּשְׁלֹשָׁה טְפָחִים שִׁעֵר״ כִּי שִׁעוּר זֶה
יָכוֹל הַכֶּלֶב לְחַפֵּשׂ וּלְבַעֵר״ הָסֵר מְסוּבָּתוֹ וְהָיָה לְבַעֵר:
כָּל חָמֵץ שֶׁהִפְקִיד גּוֹי אֶצְלוֹ אֵין צָרִיךְ
לְמַנּוֹתוֹ

לפנותו ולהוציאו החוצה· אם לא קבל עליו אחריות
אינו עובר באם ראה או מצא· יכסה אותו בכלי
או יעשה לו מחיצה· זאת העצה היעוצה:
לכל זמן אכילה בארבעה עשר אוכלין כל
ארבע קבעו נבוני· ותולין כל חמש ושורפין
בתחלת שש הורו נבוני· בשש שית יצא כי היא
תועבת דר מעוני· שש הנא שנא יי:
מיום המעונן הזהר למהר לגרשו מגבולך·
זריזים מקדימין למצות וצור יהיה
על ימינך צלך· הזהר ושמור נפשך ואל
תמשך אחר מאכלך· כלה ענן וילך:
מבטלו אחר שש ומבערו עד תומו· לא יסיר מן
המצוה ולא תשכח מעמו· אחרי אכול ושתו
יאמר בקומו· עפר לחמו:
נדון הדבר למי שיצא בדרך שלשים יום
קודם הפסח שיבדוק ויבער אותו מביתו

אם ילך בדרך מרחוק ״ אך לפני שלשים
יום אין עליו משפט וחוק ״ כי אין האיש
בביתו הלך בדרך מרחוק:
נשים בשמור מצה תהיינה זריזות בכל י
עצלתים ״ ויין ושמן ודבש ביום טוב
ט תלושנה בידים ״ ולהזהר להביא המים
טרם תנומת עינים ״ לאמר לנו המים:
סתרך יהיה אלהים בשמור מצה הזהר
ויהיה מחסך ״ מי תשמישו של
נחתום שפוך במדרון ולא באשבורן
מימי עריסך ״ ידים המוכיחות תהיינה ידים
אך חרש שוטה וקטן אל יהיו מעושיך ״
כי כבר רצה האלהים את מעשיך:
על חמץ הזהר שלא יתערב עם אבקת
רוכל ״ חומץ האדומי ושכר המדי אם
יש בו חמץ לא יאכל ״ וכן כותח הבבלי וזיתום
המצרי

המצרי וכל שהוא כמו דגן השמר ממנו בין
והשכל׳ ולחם עצלות לא תאכל:
פרישת חלה כמשפטה ושעורה השמיעם׳
משיעור ארבעים ושלוש ביצים
וחומש ביצה וכן למצה הודיעם׳ ואשה
לא תלוש במקום המגולה ביום המעונן
אזהר העם ׳ ולחם סתרים ינעם:
פקודי הגעלה אבאר כל כלי כמשפטו
אחלקנו ׳ סכין ועץ פארור וכורמי
עץ וכל כלי ברזל ידיחנו׳ כך היא המדה
מעביר ראשון ראשון כעין שבלע כך
יפליטנו׳ חיל בלע ויקיאנו:
צווי קערות וכיוצא בהן דיניהם נשמעו׳
הכשירן כעין תשמישן אשר בהן ג
נודעו׳ ירתיחם בכלי שני וידיחם ובזה
פליטתן נודעו׳ ודרך אורחותיה בלעו:

צריכים

צְרִיכִים שְׁפוֹדִים וְאַסְכַּלָאוֹת לְבוּן וְהַדָּחָה
וּבָזֶה מְתוּקָּנִים״ עַל כְּלִי חֶרֶס לֹא
תָחוֹס עֵינֶךָ הַסֵּר וְהַעֲבֵר יְשָׁנִים״ הֵן אִם
בִּשְּׁלוּ לָהֶם לַחֲדָשִׁים יִהְיוּ נְכוֹנִים״ וְכֵלִים
מִכֵּלִים שׁוֹנִים׃

קְדוֹשִׁים תִּהְיוּ בְּעִנְיַן חָמֵץ לְדַקְדֵּק כֹּל
שֶׁהוּא״ יִהְיוּ לִבְּךָ וְעֵינֶיךָ וּמִשְׁפָּטָיו
אַל תִּשְׁכָּחוּ״ כִּי אִסּוּרוֹ אִסּוּר חָמֵץ חָמוּר
וּמִי זֶה יְכִילֶהוּ״ כִּי בַמֶּה נֶחְשָׁב הוּא׃
רַק אִם תִּתְאַוֶּה לֶאֱכוֹל מַצָּה בְּאַרְבָּעָה
עָשָׂר קוֹדֶם יוֹם זְמַנֶּךָ״ מְשׁוֹל בְּרוּחֲךָ
וְהַעֲלֵם מִמֶּנָּה אֶת עֵינֶיךָ״ הַרְחֵק מֵעַל
הָאֲרוּסָה דַּרְכֶּךָ עַד הַלַּיְלָה זְמַן מַעֲדַנֶּיךָ״
אֱכוֹל בְּשִׂמְחָה לַחְמֶךָ וּשְׁתֵה בְּלֵב טוֹב
יֵינֶךָ כִּי כְּבַר רָצָה הָאֱלֹהִים אֶת מַעֲשֶׂיךָ׃
שְׁתִיַּת אַרְבַּע כּוֹסוֹת אֲבָאֵר כְּדַת מְפוֹרֶשֶׁת
ונערכת

וְנֶעֶרֶכֶת כְּנֶגֶד אַרְבָּעָה גְּאוּלוֹת לְעֵדָה הַמְּבוֹרֶכֶת
וּכְנֶגֶד אַרְבָּעָה פּוּרְעָנִיּוֹת לְצָרָתִי הַנִּמְלֶכֶת
אַרְבָּעָה הֵמָּה מְטִיבֵי לָכֶת:
תְּחִלָּה בְּבֹא כָּל יִשְׂרָאֵל מִבֵּית מְעוֹנַי יַעַרְכוּ
שֻׁלְחָן בּוֹ מַצָּה וּמָרוֹר כְּתִקּוּן נְבוֹנַי
יַעֲנוּ וְיֹאמְרוּ בִּרְאוֹתָם אֱמוּנַי זֶה הַשֻּׁלְחָן
אֲשֶׁר לִפְנֵי יְיָ:
יְיָ יוֹדוּ וִיבָרְכוּ כָּל צִבְאוֹת הֲמוֹנַי יַעֲבִיר
כּוֹסוֹת בְּבִרְכוֹת כְּסִדּוּר נְבוֹנַי יַיִן קִדּוּשׁ
וּזְמַן לְדַר מְעוֹנַי יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ:
יְיָ בְּרָכָה עַד בְּלִי דַי יָרִיק עַד שֶׁיִּכְלֶה
לֵאמֹר דַּי שְׂפָתָם יְהִי עֲלֵיהֶם סִתְרָה
אֵל מְגִנָּם וְקֶרֶן יְשׁוּעָתָם יָשִׂישׂוּ וְיִשְׂמְחוּ
וְיָרוֹנוּ וְיִשְׁתּוּ כּוֹסוֹתָם בַּהֲסִבָּתָם מַה שְּׁמוֹ
לְאַרְבַּעְתָּם:
אַחַר כַּךְ נוֹטֵל יָדָיו וּמְבָרֵךְ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּיו
קדש

קדש ישאנה ״ וטובל כרפס בחרושת ו
ויאכל בברכה נכונה ״ וחולק אחד משלוש
מצות חציה תחת השלמה ישימנה ״ והחצי
ממך והנה:
נוטל מן הסל בשר וביצה אשר שמה ״
שלא יראה כמגביה קדשים השמימה ״
ויעקר השלחן כדי שישאלו התינוקות
מה זה ועלמה ״ לתת לפתאים ערמה
לנער דעת ומזמה:
יתחיל ויאמר זה לחם עוני אשר אכלו
עמי ועדתי ״ בצאתי ממצרים כבית
עבודתי ״ כל דצריך יבא ויפסח אותי ״
לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי:
קורא הלל על כוס שני עד גאל ישראל
עם ביין נושע ״ ירחץ בנקיון כפיו
ומברך

ומברך המוציא ומדלה יבצע ועל השניה
אכילת מצה מברך ואוכל יחד כן משפטו
נודע״ כן ארחות כל בוצע בצע:
לירקות יחזור שניה ויברך עליו בנועם״
וטובל בחרושת ומרור יטעם״
ועל השנות אם לא ישאלו התינוקות הוא
יודיעם״ וזכרם לא יסוף מזרעם:
והגדת לבנך כי ביום הזה הניחיץ אותך
מאויב ונכחד״ ומכל התשועה
שעשה לך דבר לא יכוחד״ ואוכל מצה
ומרור כרוכים יחד״ טובים השנים מן האחד:
נוטל ואוכל מצה באחרונה לסעודתו״
נוטל ידיו וכוס זמון באחריתו״ ואחר
כך לא יאכל כל פרי לתאותו״ כל פרי
הסר חמאתו:
יגמור הלל על כוס רביעי ולא לכוס אחר
יתן

יִתֵּן עֵינָיו׃ אָמַר עָלָיו הִלֵּל הַגָּדוֹל וְיִנָּזֵר
מִן הַיַּיִן וְלֹא יִשְׁתֶּה פַּעֲמַיִים׃ אַךְ אִם צָמֵא
לֹא יִמָּנַע מַיִם׃ לִקְרַאת צָמֵא הֵתָיוּ מָיִם׃
כִּבַשֵּׂר שָׂשׂוֹן לְמוֹעֵד הַזֶּה עֲדָתִי צוּר י
יַשְׁמִיעֵךְ לְשָׁנָה הַבָּא לִירוּשָׁלַיִם
יַגִּיעֵךְ׃ יְגָרֵשׁ מִפָּנֶיךָ אוֹיֵב וְיֹאמַר לְצַר יְרוֹעֵךְ
אוֹר צַדִּיקִים יִשְׂמַח וְנֵר רְשָׁעִים יִדְעַךְ׃
סַעֲדֵנוּ הָאֵל וְנִוָּשֵׁעָה וּבְרַחֲנוּ מַשְׁמִיעַ
יְשׁוּעָה שְׁלֵחָה׃ אוֹמֵר לָכֶם יִרְאֵי
שְׁמִי שֶׁמֶשׁ צְדָקָה זָרְחָה׃ גֶּפֶן מִמִּצְרַיִם
אֵל הִסִּיעַ נְתָנָה רֵיחָה׃ לַיְּהוּדִים הָיְתָה
אוֹרָה וְשִׂמְחָה׃

ואומר ברכו וגומר כל השאר כנהוג ומפטירין
וערבה לה' עד סוף הנבואה ובמנחה אין אומרים
צדקתך וגומר כל השאר כנהוג וכו'

רשות לשבת הגדול של פסח

מנחה לשבת הגדול

במנחה קודם שיחזור הספר יקרא לתקנתו חומרים
זה הרשות

כך גָּזְרוּ רַבּוֹתֵינוּ סַנְהֶדְרִין גְּאוֹנֵי ע
עוֹלָם ״ בְּבֵית מִקְדָּשׁ שֵׁנִי כִּנְבְנָה
וְנִשְׁלָם ״ וְאָז נִרְאָה כִּסֵּא אֵשׁ בְּשֶׁלֶם ״
וְעָלָיו מַלְכוֹ שֶׁל עוֹלָם ״ מִסְתַּלְסֵל וְעוֹמֵד
בֵּין הָאוּלָם ״ וְקִבְּלוּ כֶּתֶר וְתָפְשׂוּ חוֹתָם נֶעְלָם ·
וּמְנוּ וְתִקְּנוּ תַּקָּנַת עוֹלָם ״ וְנִיתַּן בְּיַד רַבִּי
אֱלִיעֶזֶר גָּדוֹל שֶׁבְּכוּלָם ״ וְהִתְקִין לֹא זָבָ״ד
פּוּר וְלֹא בַדוֹ פֶּסַח לְעוֹלָם ״ וְלֹא גַהַ״ז ע
עֲצֶרֶת וְלֹא אַדוֹ רֹאשׁ שְׁנַת עוֹלָם ״ וּבְרִשׁוּתָם
יֵשׁ לָנוּ חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה יום פלוני ויום פלוני
בְּעַם עוֹלָם בְּחֶשְׁבּוֹן רַבּוֹתֵינוּ יְשַׂמְּחֵנוּ
בּוֹ אֱלֹהֵי עוֹלָם:

אָז בְּגוּלְגַּל שֶׁעֲבוּד הוֹרִים ״ בְּבַבְלֵי עַם
לוֹעֵז הֱיוֹת אֲסוּרִים ״ נָמְרוּ לְבַלְעָם
כדובים

כדובים ונמרים׳ דשום כהדוש גורן עמרים
השליכו והטילו ליאור זכרים׳ וחוק ב
ברית מלה מפירים ומעקרים׳ זעקו וחננו
לאל משפיל ומרים׳ חנונם הקשיב משמי
אורים׳ טס וידא ובא להוציא אסירים׳
ידיע דברו ללא איש דברים׳ כציר נאמן
הלך למלך מצרים׳ לשלח להחפש ר
רצוצים ושבורים׳ מרד וסרב למולו וחל
להקשות אמרים׳ נם מי הוא אלהי העברים
ספר לי כחו וגודלו בברורים׳ עד במרה
ברכים כבש בכל עברים׳ פקודיו וצבאיו
במה מתגברים׳ ציר השיבו אלהינו א
אדיר לאדירים׳ קשתו איש וחיציו יש
שלהבת רומחו לפידים בוערים׳ ראוים
מעשיו ונפלאותיו ברנה מספרים׳
שאונו משבר סלעים ומפרק הרים׳ תוקף
תהלותיו

תהלותיו רום ותחת מספרים:
בכל · זאת לא שב ולא רחק מכעורים·
נדמה לעבד לא יוסר בדברים·
יוצר נגעו בנגעים משונים ועכורים ״
ממכת דם ועד מכת בכורים ״ ילילו ונהמו
יהמו גדולים וצעירים ״ נכנע ערפם והורד
גאונם לעפרים ״ ואז שלחום ולווםחשים
ונמהרים ״ עדויי כסף וזהב ופנינים יקרים·
ולפני צאתם הוזהרו בחירים · קחת צאן
ממכלאות עדרים ״ ולאוכלו כצווי תורה
על מצות ומרורים׳ רגלים נעולות ומתנים
חגורים ״ ונעשה למו דמות כנפי נשרים·
ועפו ודאו לנחלת צבי מהירים · כי חוצה
לארץ פסחים לא נכשרים · ובו בלילה
שבו לגיא כפתורים · לכן ימי הפסח ק
קבועים לדורי דורים ״ כחוק מצורת
אלהינו

אֱלֹהֵינוּ וּבְהוֹרָיַית מוֹרִים:

וּמַה טַעַם בַּחֲרוֹסֶת מְטַבְּלִים וְשׁוֹרִים׳ זֵכֶר לַעֲבוֹדַת טִיט אֲשֶׁר הָיוּ חוֹמְרִים: וּמַה טַעַם שְׁנֵי תַבְשִׁילִין בַּקְּעָרָה סוֹדְרִין׳ זֵכֶר לְאַהֲרֹן וּמֹשֶׁה שְׁנֵי שְׁלוּחִין סוֹדְרִין: וּמַה טַעַם שׁוּלְחָן מִמְּקוֹמוֹ עוֹקְרִים כְּדֵי שֶׁיִּשְׁאֲלוּ מַה שּׁוֹנָה לֵיל זֶה נְעָרִים: וּמַה טַעַם בּוֹצֵעַ בִּפְרוּסָה כִּכְּרוֹת חֲדָרִים׳ כִּי אֵין כִּכָּר שְׁלֵמָה בִּכְלֵי עֲנִיִּים וַחֲסֵרִים: וּמַה טַעַם בַּהֲסִבָּה שׁוֹתִים וְגוֹמְרִים׳ זֵכֶר לַעֲבָדִים שֶׁנַּעֲשׂוּ בְּנֵי חוֹרִים: וּמַה טַעַם בְּלֹא בְרָכָה כְּרִיכַת מַצָּה וּמְרוֹרִים׳ זֵכֶר לַמִּקְדָּשׁ הֶחָרֵב בְּחֵטְא וּסְרָרִים: וּמַה טַעַם כּוֹסוֹת אַרְבָּעָה שִׁעוּרִים׳ זֵכֶר לְאַרְבַּע גָּלֻיּוֹת בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים: וּמַה טַעַם עַל כּוֹס חֲמִישִׁי הַלֵּל הַגָּדוֹל גּוֹמְרִים׳

מנחה לשבת הגדול

זכר לכוס ישועות אשא ואריכ:

ואחרי צאתם רדפום כפתורים בכל
כלי זיין הגורים ואזורים" והשיגום
חונים על שפת הים מוגרים" וישאו עין
ויצעקו עדת בחירים' לגוזר ים סוף לגזרים:

לגזרים כנקרע ונעשה נתיבה" נגלה
עליו בעצמו חוצב להבה' ובא
אזרחי ויעמד פני המרכבה ונעקד ואיש תם
מימין להתיצבה" וארבע אמהות משמאל
לקרבה" ואחר הכסא שנים עשר שבטי
תאוה' ואלמלא תורה קריאה וכתיבה'
אי אפשר לשוחחה ולנובבה' נגד אבותם
עשה פלא בקרן כאבא וקול ממרום למי
הים צוה' הזהרו ושמרו בצמחי רבבה"
לבל תזיקום בטפה דקה ועבה ויעברו
ויגזו בתוך הים בחרבה" גם בחור גם בתולה

יונק

יונק עם איש שיבה׳ ורודפיהם הונערו
והושכבו למעצבה׳ ושבחו ורננו באהבה
וחיבה לנערץ בסוד קדושים רבה׃

רבה תפארת הרבו לנצב בעדתו׳
אשר גאל ופדה מפרך איומתו׳
וישכך על רודיה אפו וחמתו׳ וכמו כן
עתיד לחשוף זרוע תפארתו׳ ולכנס
מארבע כנפות הארץ צאן מרעיתו׳
ולבנות היכל קדש על רום מכונתו׳
ויקיץ ויעורר ישיני אדמתו׳ ויוריד
חנוך בן ירד ממעון דירתו׳ ויעלה מתוך
שאול קרח וכל עדתו׳ ויעידו יחד יחודו
אלהותו׳ ואז ירומם קרן עמו ונחלתו׳
ויקבלו כל באי עולם מלכותו׳ ונהזה עין
בעין בהגלותו׳ ונאמר הנה אלהינו זה
והנה גבורתו נגילה ונשמחה בישועתו׳
בימינו

מנחה של שבת הגדול
בְּיָמֵינוּ וּבִימֵיהֶם וּבִימֵי כָל יִשְׂרָאֵל
וְנֹאמַר אָמֵן:
ואומר יהללו אחר פסוק ומחזירין הס"ת להיכל
ומתפללין מנחה וש"ץ מקדיש:

פיוט נאה

לרבי משה בכ"ר יוסף לחן שעלה אל נסתר
ולחן יהי שלום

מָשִׁיחַ יָבֹא יִגְאָלֵנוּ " יִבְנֶה נְוֵה
תִּפְאַרְתֵּנוּ " שָׁם נַקְרִיב
שַׁלְמֵי קָרְבְּנֵינוּ " בְּמִקְדַּשׁ יְיָ:
שַׁוְעַת עַמְּךָ הַנִּגְרָשִׁים " יִכָּנֵס
לְקֹדֶשׁ קָדָשִׁים " לִטְבּוֹחַ
טֶבַח בְּאוֹר אִשִּׁים " בְּמִקְדַּשׁ יְיָ:
הָרִיעוּ יַחַד וּשְׂאוּ זִמְרָה " אֵל אַמִּיץ
וְנֶהְדָּר בִּגְבוּרָה " יִרְאוּ עֵינֵינוּ הַבְּחִירָה "
בְּמִקְדַּשׁ יְיָ:

פזמון לקדיש לשבת הגדול של פסח לחן עד מתי:

בין שדי ילין דוד צרור המור דודי צח ואדום: יבא דודי לגנו
לראות בבנים בני ריחומיך זרע איתנים דודי צח ואדום:
זה היום קדשת קדוש ונאור לקרושת שמך גדול ותהו׳ דודי
צח ואדום: להטפיל לארץ ישר ומזל שה מה יפו אמרתיך
על יד ציר משה דודי צח ואדום: יתגדל נא שמך ויתקדש
מהר ותשלח על עמך נאמן דודי. דודי צח ואדום: כו

אשחריך כי טוב חסדיך צורי חסין יה
צורי חסין יה

בלשוני מילה יומם ולילה ולא דומיה ולא הומיה
רם בטחתי בך כי בכל עת לך נפשי הומיה נלאי הומיה
הא׳ קדושי הצילה נפשי מבור תחתיה חבור נחריה
משמיע ישועות לקבץ שה פזורות ישלח לנו
את אליה לבשר הגאולה:
אלקי הצבאות קיים לנו הנבואות ההרים
והגבעות יפצחו לפניכם רינה הה׳ וכו׳

אופן לחנוכה

שְׁנֵי זֵתִים נִכְרָתִים ״ בְּגַן נָעוּל יִצְהָרוּ ״ לְרֹאשׁ
קְהָתִי וְאֶפְרָתִי ״ שְׁתֵּי עֲטָרוֹת יַכְתִּירוּ :
מוּל מְנוֹרָה ״ הַטְּהוֹרָה ״ כְּמוֹ נֵרוֹת יָאִירוּ : הֵן
בְּמַשְׂאַת ״ כָּל אִישׁ אֶת ״ רֵעֵהוּ יַעְזוֹרוּ : הֵן
בְּמַחֲנֶה ״ אֶל מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יָאִירוּ : הֵן
לְבֶן פּוֹרָת ״ פִּנַּת יִקְרַת ״ אֲשֶׁר הָיָה כְּצִיץ נוֹבֵל :
וְלַנְּמִשָּׁה ״ אֲשֶׁר חוֹשַׁח ״ כְּאָמָה בְּלִי חוֹבֵל ״
זְכוֹר מַרְאֶה ״ אֲשֶׁר רָאָה ״ זְכַרְיָהוּ בְּעִיר בָּבֶל ״
כְּמוֹ זְכַרְתֶּם ״ וְהוֹשַׁעְתֶּם ״ אֲזַי עַל יַד זְרוּבָּבֶל ״
זְכוֹר זַרְעָם ״ וְהוֹשִׁיעָם ״ בְּעֵת תִּקְרָא שְׁנַת יוֹבֵל ״
וְשִׂים אוֹתָם ״ מְקוֹם אֲבוֹתָם ״ הֱיוֹת מוֹשְׁלִים בְּכָל
תֵּבֵל ״ וּמֵעַל יַד ״ אִישׁ צַיָּד ״ טַבַּעְתָּם יָסִירוּ :

הֵן בְּמַחֲנֶה אֶל מוּל פְּנֵי

מַמְלָכָה · מְמוּשָׁכָה · לְעִיר צִיּוֹן תְּשִׁיבֶנָּה ״ וּבַת
כְּבוּדָּה בְּרֹב עֲבוֹדָה ״ לְבֵית אִמָּה ת

תשיבנה ״ והגבירה ׳ והצעירה ״ לראש דודה
תקימנה ״ ומצנפת ״ מעולפת ״ לראש אהרן
תשימנה ״ והתמיד ״ אזי יעמיד ״ והמנחה תרימנה ״
והמרקח אשר לקח ׳ ולא ראיתיו עד הנה ״
והקטורת ״ מקוטרת ״ לאהרן יקטירנה ״
והנרות ״ ממאורות ׳ בני אהרן יבעירו ;

הן במחנה אל מול פני ״

הנבאה ׳ והצמאה ״ אשר תמיד לך בליליך
סמוך ידה ״ לבן דודה ״ אשר נקרא שמו
חכליל ״ והכניסם ״ להר בושם ״ וחופתם בהוד
הכליל ״ והוליכם ״ והמליכם ״ לעיר ציון
והגליל ״ ועם פרוכים ״ יהו ברוכים ׳ כל רואיהם
יכירו ; הן במחנה ״ אל מול פני המנורה יאירו ;

הן במחנה אל מול פני המנורה יאירו

פזמון נאה

נעורה חלוכי ״ ויודד חזיוני בנטות

זְמַמִי ״ אַחַר מַחְמַד עֱנִי בֵּרַח מֵעֲמִי ״ וְנָטַשׁ

מְעוֹנִי ״ לוֹא שֶׁאָפָה ״ נִכְסְפָה ״ גַּם כָּלְתָה

נַפְשִׁי ״ לו שאפה נכספה גם כלתה

שָׁאַלְתִּי אֶל כָּל ״ עוֹבְרֵי דֶרֶךְ יַחְדָו אִם

רָאוּ אֶשְׁכּוֹל ״ כּוֹפֶר טוֹבִים

דוֹדָיו שֶׁבַּעְתִּי שֶׁכּוֹל ״ וְאַרְמוֹן בִּלְעָדָיו ״

אֵן פֹּנָה ״ מֵאֲנָה ״ הִנָּחֵם נַפְשִׁי : לו שאפה

רוּחִי לֹא אוֹמַר ״ וּזְמַמִי אַבִּיעַ (אֵין) עַד כֵּן אוֹמַר ״

יַשְׁקִיעַ גְּבִיעַ רֹאשׁ וְלַעֲנָ מַר ״ יַגֵּד

אֵל לִי יַשְׂבִּיעַ ״ יְשׁוּעָה ״ כִּי שָׂבְעָה ״

בְּרָעוֹת נַפְשִׁי : לו שאפה נכספה גם

אֶהֱמֶה בְּשִׁבְיִי ״ וּבְגָלוּת אֶתְחַלְחַל כִּי

נָד אוֹהֲבִי ״ וְנַפְשִׁי כִּי בָּחַל ״ רָדָה

בִּי אוֹיְבִי ״ וּבִעֵר כִּי גָחָל ״ נִגְעָלָה ״ גְּאָלָה ״

קָרְבָה אֶל נַפְשִׁי : לו שאפה נכספה

לָמָה דוֹד תִּזְנַח ״ יוֹנָתְךָ בַּת הוֹרִים

וְתִשְׁכַּח נֶאֱנַח ״ וְנִדָּח מִנְּעָרִים

עד אן אויבי נח ״ שקט על שבורים״
גואלי ״ הגד לי ״ שאהבה נפשי ; לו
חזק ידים ״ רפות ונחלשות אמץ
ברכים ״ כושלות ונגרשות
כי לך אל גוים ״ צור מפליא לעשות״
חכתי ״ קויתי קותה נפשי : לו נכספה
נכספה גם כלתה נפשי